

OSNOVE UČENJA

Šija imamija isna 'ašerija

Es-Sejjid Muhibbuddin El-Hatib

الخطوط العريضة

للأسس التي قام عليها دين الشيعة الإمامية الإثني عشرية

Osnove učenja

Šija imamija isna 'ašerija

Es-Sejjid Muhibbuddin El-Hatib

BISMILLAHIR-RAHMANIR-RAHIM

Uvod profesora Se'id Ismaila

Hvala Allahu koji nas je uputio na ispravne puteve i podario nam blagodat slijeđenja najboljeg i najodabranijeg Njegova roba Muhammeda a.s. posljednjeg poslanika i vjerovjesnika,neka je Allahov salavat i selam na njega,njegovu porodicu,njegove dobre ashabe i one koji ih slijede u dobru sve do Sudnjeg dana.

Autor ovog djela- Allah mu se smilovao- u jednom od naslova "Njihove ideje se nisu promijenile" kaže:" Čuli smo jednog od njihovih propagatora, koji je pokušavao da uspostavi približavanje između njih i nas, kako kaže da su ova njihova ubjeđenja-akaidi bili u prošlosti i da se ovo stanje sada izmijenilo.Međutim, to može govoriti onima koji nisu podrobnije izučavali ove stvari,a prava istina je da su ove tvrdnje laž i prevara..."

Kažem: Da je živio Mehabuddin El-Hatib do današnjih dana, svojim očima bi vidio istinitost činjenica koje je iznio u svom djelu,poslije utjelovljenja doktrina šitskog akideta u šitskoj državi u Iranu danas. Jedan od glavnih ciljeva štampanja ovog djela jeste potvrda onoga na što je ukazao i upozorio El-Hatib prije više od 40 godina,i to na temelju(oslanjajući se na) publikacija koje je "Islamska Republika Iran" distribuirala uključujući u to i njihov Ustav preveden na arapski jezik.

Smatram da se ovi nepobitni i neoborivi dokazi ne mogu ničim negirati i osporiti,osim da sam šija ili onaj ko je obmanut i zaslijepljen ši'tskom državom i "Islamskom revolucijom" zaniječe paragrafe-odredbe njihova Ustava koje je ši'itska država uskladila sa načelima čije je osnove utemeljio židov po imenu Abdullah bin Sebe'. Ove osnove sačinjavaju kombinaciju i mješavinu ljubavi prema nekima od ehlul-bejta (porodice i potomaka Muhammeda s.a.v.s.) i težnje ka privrženosti Perzijskoj imperiji,a od čijih preostalih tragova je i proslavljanje praznika "Nejroz" kao zvanični državni praznik pod okriljem "Islamke Republike Iran".On je ograničio vladavinu i vodstvo nad muslimana poslije Husejna r.a. na neke od njegovih potomaka, i to na one koji su potomci njegove žene Perzijanke koja je bila kći perzijskog imperatora Jezdedžerda.

Ovu činjenicu potvrđuje Širazi.

Veli Uzvišeni Allah u suri El-Isra' 81 ajet:

﴿ وَ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴾

" I reci :" Došla je istina, a nestalo je laži; laž, zaista, nestaje !"

Doktor Se'id Isma'il

21.11.1401 hidžretske

Uvodna riječ profesora Muhammed Nesifa

Hvala Allahu Gospodaru svijetova, neka je salavat i selam na najodabranijeg poslanika Muhammeda s.a.v.s,na njegovu porodicu i sve njegove ashabe.

Posljednjih godina upućivano je mnoštvo poziva radi približavanja između vjere Ehli sunneta i vjere Šija imamija isna ašerija, zejdija i ibadija.Ovi pozivi su skrenuli pažnju na sebe i na neophodnost naučne studije o ovoj temi.To je učinio veliki islamski pisac i alim Muhibuddin el-Hatib sa ovom studijom izučavajući izvorne i "vjerodostojne" ši'tske knjige,istražujući u njima sredstva i načine međusobnog približavanja. Međutim, postalo mu je jasno da je to nemoguće,jer, autori (sastavljači) temelja ši'tske vjere nisu ostavili u njihovim osnovana učenja nikakvo sredstvo i način za ovo približavanje.Razlog tome je što su oni principe svoje vjere uspostavili na temeljima oprečnim onome s čim je došao Poslanik s.a.v.s. i čemu je pozivao svoje ashabe i ostavio ih poslije sebe na jasnom i osvijetljenom putu, sa kojeg neće skrenuti neko a da ne strada.

Pošto su činjenice navedene u ovoj studiji uzete iz pouzdanih knjiga kod sekte Imamija isna 'ašerija i navedeni brojevi stranica knjiga iz kojih su uzimane, niko ih ne može osporiti i negirati.Stoga smo uvidjeli neophodnost da ovu studiju predstavimo našim čitaocima.

Neka požive oni koji slijede jasne dokaze, a neka stradaju i neka su prokleti oni koji slijede puteve zablude,a Allah je zaista zaštitnik onih koji su na pravom putu !?

Džidda: 14. Redžeb 1380. hidžretske

Muhammed Nesif

Problem međusobnog približavanja među mezhebima i islamskim frakcijama

Međusobno približavanje među muslimanima u njihovu shvatanju, razmišljanju, ubjeđivanju, usmjerenju i ciljevima, jedan od najvećih i najvažnijih ciljeva Islama, a ujedno i jedno od najvažnijih sredstava za sticanje snage, uspona i napretka. Ono je veliki hajr za narode i njihove zajednice na svakom mjestu i u svako vrijeme.

Poziv ovom zbližavanju, ukoliko je rezultat čiste namjere i povoda i ukoliko iz njega ne proizilazi zlo koje nadmašuje očekivanu korist, tada je svaki musliman dužan da se odazove ovome pozivu i da dadne svoj doprinos u njegovoj realizaciji i njegovu uspjehu.

Posljednjih godina učestile su priče o ovom pozivu za zbližavanje tako da su tragovi tih poziva dosegli toliku mjeru, da je ova tema postala aktuelna i u El-Azharu koji je najpoznatiji i najveći vjerski centar ehli sunneta kome pripadaju četiri fikhska mezheba-pravca. El-Azhar je izgradio ideju ovog približavanja u mnogo širem obliku nego što je ikada do sada bila još od vremena Salahuddin El-Ejjubija pa sve do današnjih dana. El-Azhar je izašao iz dosadašnjih okvira u želji za upoznavanjem drugih mezheba-pravaca a u prvom redu sa mezhebom šija Imamija isna ašerija.

El-Azhar je, sve do ovog momenta, na samom početku toga puta, i stoga ova opasna i veoma važna tema zaslužuje da se temeljito istražuje i naučno izučava kako bi svaki musliman bio upoznat sa njom i saznao sve tajne koje je okružuje, i šta je to što čini zapreku i kamen spoticanja u dijalogu i što sprečava postizanje konkretnih rezultata.

Pošto su vjerska pitanja (mes'ele), sama po sebi, veoma teška stoga je za njihovo rješenje neophodno potrebna mudrost, pronicljivost i razboritost, i da onaj koji se prihvati

izučavanja njihove tematike mora da bude dobro upućen u sve njene tajne. Također, on sa Allahovim nurom-svjetlom mora da bude nepristrasan i pravedan prilikom istraživanja a posebno prilikom donošenja odluke i presude,kako bi ta rasprava ili studija dovela nas do željenog cilja i rezultirala, uz Allahovu pomoć, korisnim i plodotvornim rezultatima.

Prvo što zapažamo kod ove stvari- i kod svake druge stvari u kojoj učestvuje više strana-da je jedan od najvažnijih rozloga njegova uspjeha spremnost na međusobni razgovor i slaganja dviju ili više strana koje učestvuju u tome.[1]

Primjer tome navešćemo pokušaj zbližavanja među ehli-sunnetom i šijama. Ono što privlači pažnju jeste činjenica da je u Egiptu, radi poziva ovom zbližavanju, otvoren institut čiji se troškovi pokrivaju direktno iz državnog budžeta Šitske države. Ova "plemenita" Šitska država ukazala nam je počast s ovim plemenitim gestom i odlikovala nas sa ovom zvaničnom državnom darežljivošću, isključivo samo u korist sebe i sljedbenika njihova mezheba. A zašto nije pokazala istu ovakvu darežljivost i plemenitost otvarajući istu takvu instituciju radi međusobnog zbližavanja u Teheranu, ili Komu, ili Nedžefu, ili kojem drugom centru za širenje da'we i učenja Šitskog mezheba?[2]

---

1 Međusobna spremnost i slaganje moraju biti objedinjene-obavezno povezane- sa otvorenošću i istinitošću.A ukoliko jedna od dviju strana ima ubjeđenje da se devet desetina vjere sastoji od "tekijje" i prevare, a druga strana smatra da je to srž i suština munafikluka, tada, uistinu sav uloženi trud radi međusobna zbližavanja postaje beskoristan i u samoj suštini ove stvari nema nikakve mogućnosti zbližavanja istine i laži! (Dr. Se'id Ismail)

2 Ovakav način njihova djelovanja ponavlja se već nekoliko puta kroz različite vremenske periode. Njihove da'ije koje su oni slali pod okriljem ovakvih i sličnih ciljeva (zbližavanja) učinili su da se Irak kao velika sunitska država sa manjinskim ši'itskim stanovništvom preobrati u ši'itsku državu u kojoj su sunije postali manjina.U vrijeme Dželal es-Sujutija u Egipat je iz Irana došao jedan od

Ovi ši'itski centri za propagandu posljednjih godina su izdali mnoštvo knjiga, koje direktno ruše ideju i bilo kakav pokušaj međusobnog razumjevanja i zbližavanja, i koje u svom sadržaju nose takve stvari od kojih se ježi koža i zadrhte ljudska tijela.

Jedna od tih knjiga je i knjiga koja nosi naslov "Ez-Zehra" sastavljena od tri toma koju su izdali skupina učenjaka iz Nedžefa, i u kojoj navode da je vođa pravovjernih Omer ibnul-Hattab bio doveden u iskušenje sa bolešću koja se ne može ničim drugim izliječiti do muškom mokraćom. Ovu knjigu je svojim očima vidio i čitao uvaženi profesor Bešir el-Ibrahimi šejh Alžirske uleme, prilikom njegove prve posjete Iraku. Pokvarene duše od kojih potiče ovakav mezhebski razvrat i pokvarenost, ove duše su u mnogo većoj potrebi za pozivom zbližavanja i razumjevanja nego što smo to mi pripadnici ehli sunneta! Pa, ukoliko je osnova razilaženja među nama zasnovana na njihovim tvrdnjama da je njihova ljubav prema ehli-bejtu (porodici Muhammeda s.a.v.s.) veća od naše, i da na njihovim tvrdnjama da oni skrivaju a u stvari javno iskazuju svoju mržnju i pakost prema drugovima Allahova Poslanika s.a.v.s. na čijim leđima je podignut Islam, do te mjere da izmisle ovakvu pakosnu laž na vođu pravovjernih Omer ibnul-Hattaba. Osnovna pravila nepristrasnosti i pravde nalažu da je krajnje vrijeme da oni počnu smanjivati svoju mržnju i pakost prema prvim islamskim halifama i vođama, i da budu zahvalni ehli sunnetu na njihovom plemenitom stavu prema Alil-bejtu (obitelj Muhammeda s.a.v.s.) ukazujući im dužno poštovanje i počast, osim ukoliko oni smatraju da smo mi griješni što nismo uzeli porodicu Muhammeda s.a.v.s. božanstvom i da ih obožavamo skupa sa Uzvišenim Allahom, kao što je to jasno vidljivo kod njih.

---

njihovih da'ija na koga je ukazao Es-Sujuti u svom djelu "El hawi lil fetawi" 1/330 str. štamparija El-Munirijje. I zbog ovog istog ši'itskog da'ije Es-Sujuti je napisao djelo "Miftahul-dženneti fil-i'tisami bis-sunneti" - "Ključ dženneta je u privrženosti sunnetu", ukazujući na opasnost njihove ideologije i da'we kojom se oni služe.

Osnovni uvjet za bilo kakvu rezonanciju i slaganje jeste želja i spremnost obadviju strana za zbližavanjem i uzajamnim razumjevanjem. Proces slaganja se desi sam, ukoliko se spoje pozitiv i negativ tj. minus i plus, i ukoliko se ne svede ta aktivnost samo na poziv ka njemu i realizaciju samo sa jedne strane dok druga strana ne poduzima nikakvu aktivnost na tom polju, kao što je to slučaj u ovom procesu.

O ovome jasno govori činjenica da je u jednom od centara ehli sunneta-Egiptu otvoren institut za zbližavanje dok to nije realizovano ni u jednom većem ši'itskom gradu ili u veoma aktivnim centrima za propagandu ši'izma i blaćenja i omaložavanja svega drugoga što nije ši'itsko. Također, u prilog ovome govori činjenica da je u program El-Azharskog Univerziteta uveden predmet "mezhebsko zbližavanje" dok to nije urađeno kod druge strane u centrima ši'itskog mezheba. Međutim, ukoliko se aktivnost svede samo na jednu od dviju strana, kao što je to slučaj ovdje, tada zasigurno nema nikakvih realnih šansi za uspjehom. Osim ukoliko druga strana u ovom procesu ima sasvim druge zlonamjerne ciljeve. Beznačajno je i besmisleno početi međusobno upoznavanje na sporednim osnovama prije upoznavanja temeljnih i osnovnih učenja.

Islamsko zakonodavstvo-fikh

Islamskog zakonodavstva kod Ehli-sunneta i šija ne zasnivaju se na zajedničkim međusobno priznatim i prihvaćenim osnovama i temeljima.[3] Islamsko zakonodavstvo kod četvorice imama Ehli-sunneta (Imam Ebu Hanife, Šafi'i, Malik i Imam Ahmed ibn Hanbel) zasnovan je na različitim osnovama od onih na kojim je zasnovano fikhsko zakonodavstvo kod ši'ita. Sve dok u naučno vjerskim institutima i centrima obadviju strana ne dođe do međusobnog slaganja u ovim temeljima i osnovama, prije bilo kakvog zalaženja u sporedne grane, i dok ne dođe prihvatanje i realizacije dogovorenog od strane obadva pravca, sve dotle nema nikakve koristi od gubljenja vremena u raspravljanju o sporednim granama izostavljajuću njihove temelje i osnove. Pod ovim osnovama ne mislimo na fikhske-zakonodavne osvone nego na temelje i osnove vjere kod obadviju strana od njihovih prvih korjena.

---

[3] Kur'an i Poslanikov sunnet su dva osnovna izvora fikha i njegovi temelji. Međutim, sve dok se ehli-sunnet i ši'ije ne slože, u stvarnosti i u praksi, na jednom Kur'anu i jedinstvenim izvorima sunneta Allahova Poslanika s.a.v.s. beskorisno je uopšte govoriti o bilo kakvom međusobnom zbližavanju dvaju fikhova-zakonodavstava. Mnogi ljudi predpostavljaju da je razilaženje dvaju pravaca-mezheba samo fikhske prirode i to zbog toga što ši'ije odlučno drže do svog naziva da su oni sljedbenici ši'itskog ili dža'feriskog mezheba. Međutim razlog je sasvim drugi a to je da su oni pripadnici i sljedbenici ši'itskog akideta-ubjeđenja koje je nespojivo sa našim. (Dr. Se'id 'Ismail)

Pitanje „et-tekijje"-pretvaranja

Prva prepreka iskrenog i plodotvornog dogovora između nas i njih jeste ono što oni nazivaju "et-tekijje"[4] koja je opasno vjersko ubjeđenje-akide kojim je dozvoljeno da se oni nama pretvaraju i skrivaju ono što u stvari misle. I tako neke od naših neiskvarenih duša povjeruju u njihove tobožnje želje za međusobnom saradnjom i zbližavanjem, a oni, u stvari ne žele to, nisu zadovoljni s tim, i ništa ne rade na ostvarivanju i zaživljavanju te ideje. Izuzev ukoliko oni smatraju da se sve te aktivnosti trebaju realizovati samo kod jedne(naše)strane, dok druga strana ostaje pasivna i ne pomiče se sa svog stanovišta ni za jednu dlaku. Kad bi zagovornici "pretvaranja", i ubjedili nas da su učinili nekoliko koraka ka zbližavanju sa nama, ipak sva ta ši'itska masa-narod ostaje daleko od svojih zagovornika i prestavnika ove komedije-ismijavanja "međusobnog zbližavanja", i ta masa nikada neće prihvatiti da oni govore u ime svih njih ši'ita.

---

[4] El-Kafi je rekao: "Uistinu je devet desetina Allahove vjere u et-tekijji, i ko nje nema, nema ni vjere. Et-tekijja je u svemu izuzev u piću i meshu po mestvama." El-Usul : 2/ 217-219 str. izdanje 1968. god.

Homejni je rekao:" Da se ši'iti ne služe tekijjom-pretvaranjem iskorijenilo bi se ši'itsko akide-ubjeđenje i pravac" (Islamska vlast, 144 strana. Hamid el Kar perzijsko-engleski prijevod)

Vrijeđanje Kur'ani Kerima

Kur'an treba da bude sveobuhvatni i temeljni izvor nama i njima, podsticaj i osnov međusobnog slaganja i približavanja. Međutim, čak i temeljne osnove njihove vjere utemeljene su na osnovama tumačenja ajeta i primjeni njegovih značenja različito od izvornog razumjevanja toga od strane ashaba r.a. koji su to prihvatili od Allahova Poslanika s.a.v.s., i različito je od shvatanja islamske uleme koji su uzeli znanje od prvih generacija muslimana koji su doživjeli spuštanje objave Kur'ana i koji su time najkompetentniji da ga najispravnije tumače. Ne samo to, nego je jedan od velikih učenjaka Nedžefa po imenu Hadž Mirza Husejn ibn Muhammed Tekijjun-nur Et-Tabrisi koji je kod njih dostigao toliki stepen uzvišenosti da su ga poslije njegove smrti 1320. hidžretske, ukopali u sklopu svetišta(grobnice) El-Murtedawij koji se nalazi u Nedžefu, i to u sobi palače koja nosi naziv po kćerki Sultana En-Nasir Lidinillah koja se zvala Velika Banu. Ova sala se inače nalazi u južnoj sobi s desne strane ulaza u dvorište El-Murtedawijevog svetišta, ulaza koji se naziva Babul-Kible. Ovo mjesto je inače jedno od najsvetijih mjesta kod njih i ko se ukopa na ovakvom počasnom mjestu znači da je dostigao veliki stepen svetosti. Ovaj učenjak iz Nedžefa, dok je sjedio kod kabura koji se pripisuje Imam Aliji r.a. koji se nalazi u Nedžefu, napisao je 1292. hidžretske knjigu koju je nazvao "Faslul -hitabi fi isbati tahrifi Kitabi Rabbil-Erbab" što bi značilo "Jasna presuda u dokazivanju iskrivljavanja Knjige Vrhovnog Gospodara" u kojoj je sakupio stotine tekstova, čiji su autori ši'itska ulema i njihovi mudžtehidi iz različitih vremenskih perioda, koji ukazuju da Kur'an nije originalan nego da je od njega nešto oduzeto i nešto dodato. Et-Tabrisi je štampao ovu knjigu u Iranu 1289. hidžretske, i prilikom njenog štampanja digla se velika galama jer su oni, ši'iti, željeli da sumnje u ispravnost Kur'ana ostane među njima samima, i da se sve to ne sakupi u jednu knjigu koja će se

štampati u hiljade primjeraka, te će tako neki od tih primjeraka doći u ruke njihovih rivala-suparnika i tako će knjiga postati jasnim i nepobitnim dokazom protiv njih samih. Nakon što su neki njihovi učenjaci iznijeli ove primjedbe njima se suprostavio navedeni pisac napisavši novo djelo pod naslovom: "Redd ba'di š-šubuhat 'an fasli l-hitab fi isbati tahrifi Kitabi Rabbi l-erbab". Ovaj svoj odgovor on je napisao na kraju života, dvije godine prije smrti. Nagradili su ga za to što je pokušao dokazati da je Kur'an iskrivljen time što su ga ukopali na tom izvanrednim mjestu alevitskog mešheda u Nedžefu.

Među argumentima koje navodi ovaj alim iz Nedžefa o nedostacima u Kur'anu jeste i njegov navod na strani 180. ove knjige gdje spominje suru koji šiiti nazivaju "Suretu l-wilaye" gdje se spominje wilajet Alije; "Ja eyyuhellezine amenu aminu bi n-nebiyyi we l-weliyyi.../ "O vjernici, vjerujte u Vjerovjesnika i weliyya koje smo poslali da vas upute na Pravi put... itd. Jedan od pouzdanih učenjaka, profesor Muhammed Ali es-Su'udi, kao jedan od velikih eksperata Ministarstva pravde Egipta i istaknutih učenika šejha Muhammeda Abduhua, pregledao je jedan Iranski primjerak Kur'ana u rukopisu kod orijentaliste Brajana i fotografski snimio iz njega navedeni tekst sa prijevodom iznad njega na perzijskom jeziku. To isto utvrdio je i Tirbizi u svom djelu "Faslu l-hitab fi isbati tahrifi Kitabi Rabbi l-erbab", a to je evidentno, također, u knjizi "Debustan-i mezahib" na perzijskom jeziku od autora Muhsina Famija El-Kašmirija, štampanoj u Iranu u više navrata. Iz ove knjige navedene lažne ajete prenosi poznati orijentalista Noldeke u svom djelu "Historija Mushafa", /II dio, str. 102./ što ga je objavio francuski časopis Journal Asiatique 1842. g. /str. 431-439./

سورة الولاية سبع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها الذين آمنوا آمنوا بالنبي والولي الذين بعثناهما

يهديانكم إلى صراط مستقيم نبي وولي بعضهما من بعض

وأنا العليم الخبير إن الذين يوفون بعهد الله لهم جنات النعيم

والذين إذا تليت عليهم آياتنا كانوا بآياتنا مكذبين

إن لهم في جهنم مقاما عظيما إذا نودي لهم يوم القيامة أين

الظالمون المكذبون للمرسلين ما خلفهم المرسلين إلا

بالحق وما كان الله ليظهرهم إلى أجل قريب وسبح بحمد ربك

وعلي من الشاهدين

Kao što navedeni Nedžefski alim navodi suru "El-Wilaye" kao argument da je Kur'an krivotvoren, isto tako, on kao dokaz navodi tekst koji se nalazi na strani 289. u djelu "El-Kafi" /izdanje Iran, 1278. god., str. 289. /, djelu koje kod njih ima status Buharije kod nas muslimana. Na navedenoj strani ovog djela stoji: "Više ashaba prenosi od Sehla ibn Zijada, od Muhammeda ibn Sulejmana, od nekih ashaba koji prenose od Ebu l-Hasana a.s.(tj. Ebu Hasana drugog, Alije sina Musa'a er-Ride /umro 206.g./ da je rekao: "Rekao sam mu (Ali ibn Musau): "Čujemo i čitamo ajete iz Kur'ana koje ne čujemo kod nas, i ne nalazimo ih i ne čitamo kod nas u verziji koja je nama dospjela. Pa, jesmo li griješni?" On je rekao: "Ne, čitajte kao što ste podučeni. Doći će vam neko ko će vas poučiti."

Nema sumnje da su šiiti ovo izmislili pripisujući to svom imamu Ali ibn Musau ar-Ridau, ali je problem što su njegovo značenje prihvatili kao fetvu da onaj ko čita Kur'an prema čitanju iz Osmanovog Mushafa ne čini grijeh, te da će šiitski odabranici pokazati jedni drugima suprotno od toga što oni smatraju da je dio Kur'ana, odnosno, kako je bilo kod njihovih imama iz Ehli bejta.

Poređenje ovog tobožnjeg Kur'ana kojeg oni među sobom kriju, ne pokazujući to drugima radeći u skladu svog akideta "tekijjom- pretvaranja.[5] Poređenje ove verzije Kur'ana sa onim općeprihvaćenim i poznatim Osmanovim Mushafom najbolje se ogleda u navedenom djelu Husejna ibn Muhammeda Tekijjin-nur et-Tibrizija "Faslu l-hitab...". Stoga, ma koliko ši'iti pokušavali da glume svoje neslaganje sa knjigom Et-Tibrizija prakticirajući pri tome svoje akide-ubjeđenje "tekijje-pretvaranje", oni ne mogu zanijekati stotine tekstova njihove

---

[5] Među čestim imenima kod njih je i Tekijj među kojim je i otac Nurija et-Tibrizija, autora navedenog djela "Faslu l-hitab fi isbati tahrifi Kitabi Rabbi l-erbab" što izvode od riječi"tekijje-pretvaranje", a ne od riječi "et-takwa-bogobojaznost". Stoga roditelj koji da svom sinu ime Tekijj očekuje da bude vješt u "tekijji", odnosno u vjerovanju suprotnom drugim muslimanima.

uleme, iz njihovih autoritativnih djela, koja su navedena u ovoj knjizi, što potvrđuje da su oni odlučni i uvjereni u krivotvorenost Kur'ana iako ne vole da se oko tog njihovog uvjerenja diže prašina. Nakon svega ovoga, jasna je činjenica da postoje dva Kur'ana, jedan opći i općepoznati, i drugi, poseban, skriveni u kome je "suretu l-wilaye". Oni time u praksi sprovode riječima koje su ismislili na svog imama Ali ibn Musa er-Rida'a: "Čitajte kao što ste naučili, a doći će vam onaj koji će vas poučiti". Među ajetima za koje šiiti smatraju da su izostavljeni iz Kur'ana jeste i sljedeći: "We dže'alna 'Aliyyen sahreke" - "Aliju smo učinili tvojim zetom" Oni smatraju da je ovaj ajet izostavljen iz sure "E lem nešrah" bez imalo stida i srama iako znaju da je navedena sura "E lem nešrah" mekkanska, a da Alija nije bio zet Vjerovjesnikov s.a.v.s. u Mekki jer je on u to vrijeme imao samo jednog zeta, a to je bio As ibni r-Rebi' el-Umewij koga je on pohvalio sa minbera svoje džamije kada je Alija htio da oženi kćerku Ebu Džehla pored Fatime na što se Fatima žalila svom ocu. Jer ako je Ali zet Vjerovesnikov s.a.v.s. time što je on muž jedne njegove kćerke, Uzvišeni Allah počastio je Osman ibn Affana Poslanikovim zetom dva puta, sa dvije njegove kćerke, i Vjerovjesnik s.a.v.s. je rekao kada je druga od njih umrla: "Da imamo treću, oženili bi smo te njome"

Njihov alim Ebu Mensur Ahmed ibn Ali ibn Ebi Talib et-Tibrizi jedan od šejhova Ibn Šehra Ašuba, umro 588. g. u svom djelu "El-ihtidžadž 'ala ehli l-lidžadž" ističe da je Ali rekao nekom zindiku čije ime ne navodi: "Tvoj istup protiv mene suprotan je riječima Uzvišenog: "We in hiftum ella taqsitu... - "Ako se bojite da prema ženama sirotama nećete biti pravedni, onda se ženite sa onim ženama koje su vam dopuštene"[6] Apsolutno je nelogički da se uspoređuje pravednost prema siročadi sa ženidbom žena jer sve žene nisu sirotice. Navedenim riječima ukazije se da su munafici -

[6] Sura En-Nisa' 3 ajet.

licemjeri[7] izostavili dio Kur'ana, - i to između riječi "fil jetama-o siročadi" i riječi "nikahun-nisai'- vjenčanja žena", a između ove dvije riječi postoje tekstovi i pripovjesti koje sačinjavaju više od trećine Kur'ana[8].

Ši'itsko laganje čak i na Aliju r.a.

Gore navedeni tekst predstavlja jedan od najjasnijih dokaza da ši'iti lažu i na Aliju r.a. što dokazuje i činjenica da on nije, u vrijeme svog halifeta, objavio ovu izostavljenu trećinu Kur'ana na njenom mjestu, niti je naredio muslimanima, da se ovaj dio pribilježi i pripoji originalu, te da se po njemu ravnaju i djeluju u skladu sa njegovim propisima i odredbama.

---

[7] Ebu Mensur et-Tirbizi pod licemjerima misli na ashabe Božijeg Poslanika s.a.v.s. koji su sabrali Kur'an i po čijem Osmanskom prijepisu je radio i vladao Ali ibn Ebi Talib dok je bio halifa. Da su ove lažne riječi koje se pripisuju Aliju u knjizi "El-ihtidžadž 'ala ehli l-lidžadž" stvarno njegove, s njegove strane bi bilo izdajnički da se izgubi trećina Kur'ana, da se to ne objelodani, da se po njemu ne radi ili, u najmanju ruku, da se ljudima ne naredi da ga koriste, jer, uistinu, nije bilo nikakve prepreke da se to ne čini. Stoga, skrivanje ovolikog dijela Kur'ana po svom izboru i volji predstavlja čin licemjerja (kada bi bilo tačno da je on rekao ovu gadost).Iz ovoga se vidi da je Ebu Mensur Et-Tibrizi, autor knjige "El-ihtidžaždž 'ala ehli l-lidžaždž" ovim djelom baca ljagu na samog Alija pripisujući mu izdaju i nevjerstvo više nego što čini prema ashabima Božijeg Poslanika pripisujći im licemjerstvo.

[8] Veli El-Kafi:" Zaista Kur'an kojeg je dostavio Džibril a.s. Muhammedu a.s. sadrži 17000 ajeta.! (El-Usul od El-Kafija, Babu fadlil-Kur'ani. (Dr. Seid Ismail)

Radost misionara

Nakon pojave knjige "Faslu l-hitab fi isbati tahrifi Kitabi Rabbi l-erbab" i njene promocije u šiitskim, ali i u drugim krugovima u Iranu, Nedžefu i drugim zemljama prije osamdeset i nekoliko godina, a sama knjiga sadrži desetine i stotine laži prema Allahu i odabranom Njegovu stvorenju Muhammedu a.s, misionari, neprijatelji Islama su se obradovali tome i uzeli da to prevedu na strane jezike. To navodi Muhammed Mehdi el-Asfehani el-Kazimi u svojoj knjizi "Ahsenu l-wedi'ah" / II, 90. str, a ovo djelo je dodatak uz knjigu "Rewdatu l-džennat".

Postoje dva jasna teksta u njihovoj Buhariji poznatoj pod nazivom "El-Kafi" od Kulejnija, prvi, na strani 54.i on glasi: [9]

"Od Džabira El-Džа'fija se navodi da je rekao: "Čuo sam Ebu Dža'fera a.s. kako kaže: "Ni jedan od ljudi nije tvrdio da je sakupio cio Kur'an onako kako je obljavljen, a da nije lažac. I nije ga skupio ni sačuvao niko drugi do Ali ibn Ebi Talib i imami nakon njega".

Svaki šiit koji čita knjigu " El-Kafi" koja za njih ima stupanj Buharije kod nas vjeruje u ove riječi. Međutim, mi pripadnici Ehli Sunneta kažemo: " Uistinu, ši'iti su to slagali na Ebu Džafera Allah mu se smilovao, što dokazuje i činjenica da naš velikan Alija r.a. za vrijeme svoje vladavine dok je bio u Kufi nije radio ni po kakvom drugom Mushafu, osim po Mushafu svoga brata Osmana r.a. koga je Uzvišeni Allah počastio da u vrijeme njegove vladavine bude sakupljen Kur'an, bude distribuiran i proširen u sve veće Islamske centre i gradove, i da bude izvršena njegova generalizacija-uopćavanje i rad po njemu u svim vremenima do dana današnjeg, i tako će biti, uz Allahovu, pomoć do Sudnjeg

---

[9] Izdanje Iran, 1278. g, odnosno, str 228. /izdanje Iran, 1381.god.

dana. Da je kod Alije, uistinu, postojao drugi Mushaf dok je on bio halifa i vladar kome se niko nije suprostavljao, on bi radio po njemu i naredio bi muslimanima da ga svi prihvate i postupaju po njemu. Da je kod njega postojao drugi Mushaf koji je on krio od muslimana, on bi time izdao Allaha, Njegova Poslanika i Islam kao vjeru.

Griješne riječi za koje Džabir El-Dža'fi ističe da ih je čuo od Ebu Džafera Muhammeda El-Bakira, makar on i bio pouzdan kod njih, on je kod muslimanskih autoriteta -imama okarakterisan kao lažov. Ebu Jahja El-Hamani kaže: "Čuo sam Ebu Hanifu kako kaže:

"Do sada nisam vidio pouzdanije i istinitije osobe od 'Ata'a niti većeg lažova od Džabira El-Dža'fija!"[10]

Drugi tekst koji se pripisuje sinu Ebu Džafera u "Kafiji" još je neistinitiji od gore navedenog, a nalazi se, također, u djelu "El-Kafi"[11] a glasi: "Od Ebu Besira se navodi da je rekao: "Ušao sam kod Ebu Abdullaha (tj. Džafera Es-Saadika) kada je govorio: "Kod nas je Mushaf Fatime a.s... "Rekao sam: "Šta je to Mushaf Fatime?" On je odgovorio: "Mushaf u kome ima Kur'ana koliko tri puta onog što je pred vama (u vašem Kur'anu)! Tako mi Allaha, u njemu nema ni jednog slova od ovog vašeg Kur'ana!."

Ovi lažni ši'itski tekstovi koji se pripisuju imamima Ehlul-Bejta datiraju odavno. Zapisao ih je Muhammed ibn Jakub El-Kulejni er-Razi u svom djelu "Al-Kafi" prije više od hiljadu godina iako su oni i stariji od toga jer ih on navodi od svojih predhodnika, velikana laži inžinjera i projektanata osnivanja ši'izma. U vrijeme kada je Španija bila pod arapsko - islamskom vladavinom, kada je živio Ebu Muhammed ibn

---

10 Vidjeti naš tekst u časopisu "Medželletu l-Azhar", broj 1372, str. 307.

11 Izdanje Iran, 1278 god., str. 57, odnosno, 238 str. u izdanju iz 1381. god.

Hazm polemizirao je sa tamošnjim svećenicima o tekstovima njihovih pouzdanih knjiga, donoseći jasne dokaze o njihovoj krivotvorenosti i neautentičnosti, a oni su njemu odgovarali dokazujući da šiiti potvrđuju da je Kur'an, također, krivotvoren. Ibn Hazm im je na to odgovorio da tvrdnje ši'ita nisu dokaz protiv Kur'ana, niti muslimana jer oni nisu muslimani![12]

Mišljenje o vladarima

Značajno pitanje na koje želimo da ukažemo našim islamskim vladama jeste činjenica da je osnovni postulat imamitskog duodecimalnog ši'izma (poznat, također, pod nazivom "Džaferizam" a koji trenutno vlada u Iranu) zasnovan na stavu da sve islamske vlasti, od momenta smrti Vjerovjesnika s.a.v.s. do dana današjeg, s izuzetkom vladavine Ali ibn Ebi Taliba, da su to nezakonite vlasti tako da ši'itu nije dozvoljeno da im izrazi lojalnost i iskrenu pokornost. Naprotiv, svako je obavezan da prema tim vlastima podmuklo iskazuje svoju mržnju i da im se pretvara i prikriva svoju lojalnost čvrstim uvjerenjem da su sve one, kako one prošle, tako i sadašnje i buduće nasilno nametnute i uzurpatori tuđih prava, jer prema šiizmu i njihovom uvjerenju, jedini legalni zakonski vladari su samo dvanaest imama, svejedno da li im bila omogućena vladavina ili ne. Svi drugi, kojima su povjereni interesi muslimana, počev od Ebu Bekra i Omera, odnosno, njihovih nasljednika, do danas, oni su pobunjenici,

12 Vidjeti djelo El-faslu fi l-mileli we n-nihali" od Ibn Hazma /prvo izdanje, Kairo, II/78. str. i IV/182.str.

uzurpatori i nametnuti vladari do Sudnjeg dana,[13] bez obzira na njihov doprinos Islamu, njegovom širenju, uzdizanju Allahove riječi i proširenja prostora Islama.

Mržnja prema Ebu Bekru i Omeru

Ši'iti proklinju Ebu Bekra, Omera i Osmana i sve druge islamske vladare koji su imali vlast nad muslimanima, osim Alije[14]. Na imama Ebu l-Hasana Ali ibn Muhammeda ibn Ali

---

[13] Postoji jedan lažni ši'itski hadis koga su lažno i neistinito pripisali Dža'feru es-Saadiku, pod naslovom:"Makbuletu Umer ibnul Hanzale" iz koga se zaključuje da davanje vlasti nekom drugom osim ši'itima samo po sebi znači davanje i priznavanje vlasti tiraninu i nasilniku. Na osnovu ovog lažnog hadisa Homejni je izgradio teoriju "Islamske vlasti" (Vidi djelo 'Islamska vlast' 70-92 str.) a zatim je došao Iranski ustav koji je ovo sproveo u djelo. U ustavu se jasno navodi da presjednik Iranske Republike mora biti ši'ija.(tačka 116, 121) Također, da bi zaštitili svakog ši'ita od bilo kakvog suđenja po drugom zakoniku sem ši'itskog, zabranili su Nacionalnoj Zakonodavnoj Skupštini uvođenje bilo kojeg zakona koji je oprečan i suprotan pravilima i propisima ši'itskog akideta i njihova mezheba.(tačka 72 Iranskog ustava) (Dr. Seid Ismail)

[14] Pogledaj na primjer sadržaj dove " Zijaretu ruz ašura" koja je posebna dova u povodu dana pogibje Husejna r.a. i s njom se ši'iti približuju Uzvišenom Allahu- kako to oni misle- a u njoj se jasno proklinju drugovi Allahova Poslanika s.a.v.s. više od dvadeset puta. U toj dovi se na primjer kaže:" I Allah je zaista prokleo narod koji je nepravedno preuzeo vlast, i nasilje i nepravda vam je učinjena o ehlul-bejt (porodico Poslanikova). I Allah je prokleo ljude koji su vas uklonili sa položaja (vlasti) i uklonili vas sa počasti na koje vas je On Uzvišeni Allah postavio i uzdigao vas nad drugima." Kada spominju položaj onda oni aludiraju na upravljanje nad muslimanima u periodu poslije smrti Poslanikove s.a.v.s. pa sve do

ibn Musaa iznose lažnu tvrdnju da je on potvrdio svoj šiizam time što je Ebu Bekra i Omera nazvao imenom "Džibt"-heretik i "Tagut"-nasilnik. U njihovoj najvećoj i najznačajnijoj knjizi iskrivljavanja i modifikacije sa stanovišta kritike predaja, "Tenkihu l-mekal fi ahwali r-ridžal", čiji je autor šejh dža'ferijske sekte i njihov drugi autoritet Ajatollah Al'Mamkanij [15] prema predaji koju navodi od šejha Muhammeda ibn Idrisa al-Hallija, odnosno, njegova djela "Es-Sera'ir" i posljedice "Mesa'ilu r-ridžal we mekatibatuhum" djelo upućeno Mevla Ebu l-Hasanu Ali ibn Muhammedu ibn Ali ibn Musa a.s.". Među brojnim pitanjima upućenim Muhammedu ibn Ali ibn Isau navodi: "Pismeno sam ga pitao o "nasibu", tj. onom ko nosi u sebi neprijateljstvo prema članovima Ali-Bejta, u smislu, da li trebam prilikom polaganja ispita kod njega da ih okvalificiram nečim jačim nego što je kvalifikacija "Džibt"-heretik i "Tagut"-nasilnik /tj.pripisivanje ovih dviju osobina dvojici ashaba Allahova Poslanika i njegova dva vezira i prva pomagača, Ebu Bekru i Omeru/ i dali treba vjerovati u njihovo imamstvo-vodstvo?! Dobio je sljedeći odgovor: "Ko to tvrdi, on je nasib!", tj. dovoljno je da se bilo koji čovjek, koji poštuje i daje prednost Ebu Bekru Es-Siddiku i Omeru Faruku i prizna ih imamima, kao takav okvalificira neprijateljem Ali Bejta. Pogrdne izraze "Džibt"-heretik i "Tagut"-nasilnik ši'iti upotrebljavaju u svojoj dovi koju nazivaju "Du'au sanemej Kurejš"- dova o dva Kurejšitska idola- pod kojom misle na Ebu Bekra i Omera. Ova njihova dova nalazi se u knjizi "Miftahu l-džinan" /str.114./ koja ima rang djela "Dela'ilu l-hajrat" u islamskim zemljama, a glasi: "*Moj Bože, blagoslovi Muhammeda i njegovu porodicu, a*

Sudnjeg dana. Pa zar je ostao itko - izuzev ši'ita- a da ga nije obuhvatilo ovo proklestvo?! U istoj dovi na jasan i specifičan način se kaže:" I Allah je prokleo porodicu Benu Umejje... O Allahu učini prokletim Ebu Sufjana, Muaviju i Jezida sinove Muavijine i neka je na njih zauvjek Tvoje proklestvo?!!! (Dr. Seid Ismail)

[15] Izdanje El-Matba'atu l-murtedawiyya u Nedžefu, 1352. god., str.207.

neka je Tvoje proklestvo na dva kurejšitska idola, dva njihova "Džibta"-heretika i "Taguta"- nasilnika i dvije njihove kćeri..."! Pod dvije njhove kćeri oni ovdje misle na majke vjernika Aišu kćerku Ebu Bekra r.a. i Hafsu kćerku Omera r.a.

Veličanje Omerovog ubice

Njihova zloba i mržnja prema onome ko je ugasio vatropoklonstvo u Iranu i doveo do prelaska njihovih potomaka u Islam, Omeru ibnul-Hattabu r.a. ide dotle da su njegovog ubicu, vatropoklonika Ebu Lu'lua prozvali imenom "Baba Šudža'ud-din" -"Otac hrabrosti u vjeri". Ali ibn Muzahir, jedan od 'pouzdanih' osoba kod šiita prenosi od Ahmeda ibn Ishaka el-Komija el-Ahvesa, ši'itskog šejha da je rekao:" Uistinu dan ubistva Omera ibn Hattaba predstavlja za nas veliki praznik, dan dostojanstva, dan veličine i velikog čišćenja, dan blagodati i zabavljanja!"

Kompleks vlasti

Počev od Ebu Bekra i Omera, preko Salahuddina El-Ejubije i svih drugih koji su za Islam osvojili dijelove svijeta uvodeći u njih ovu vjeru, koji su vladali u ime Islama do dana današnjeg, svi oni se u ši'izmu smatraju nametnutim i nasilnim vladarima, i svi oni će biti stanovnici Vatre jer su oni, po njihovom mišljenju, nelegalni i ne zaslužuju da im ši'iti budu lojalni i istinski pokorni, niti da surađuju sa njima u dobru, izuzev u toj mjeri koju dozvoljava njihovo akide

"tekijja", njihovo pretvaranje i gramzivost prema onome što se može od neši'ita prisvojiti i radi licemjerstva prema drugima. Među njihova osnovna vjerovanja - akide spada i pojava Mehdija (njihovog dvanaestog imama) koji je, po njihovom mišljenju živ i koga oni očekuju kako bi zajedno sa njima izvršio revoluciju. Kada ga oni spomenu u svojim djelima, pored njegova imena kao nadimak i počasnu titulu oni napišu "a.g." tj. Edž-dželellahu feredžehu- da Allah požuri njegovu pojavu[16]! Kada se ovaj Mehdi pojavi nakon dugog sna koji traje više od hiljadu i sto godina, Allah će pred njim i njegovim pređima(predcima-očevima i djedovima), u počast njegova pojavljivanja oživjeti sve predhodne islamske vladare zajedno sa vladarima njegova vremena, na čelu sa "Džibtom"- heretikom i "Tagutom"- nasilnikom tj. Ebu Bekrom i Omerom.

Tada će ih suditi zato što su uzurpirali vlast otimajući je od njega i njegova predhodnika- jedanaest imama, budući da ta vlast po njihovom mišljenju pripada njima od Allaha nakon smrti Božijeg Poslanika, pa do Sudnjeg dana i niko osim njih nema pravo na to! Nakon suđenja ovim "Tagutima"- nasilnicima i uzurpatorima, on će narediti da se ubiju i pogube zajedno njih pet stotina da bi, potom, bilo pogubljeno tri hiljade ljudi koji su bili na vlasti u različitim vremenima u Islamu.

To će biti na Dunjaluku prije posljednjeg proživljenja na Sudnjem danu, a potom, nakon smrti onih koji umru i pogubljenja onih koji će biti pogubljeni desit će se veliko proživljenje na Mahšeru, da bi se, potom, ljudi uputili u Džennet ili Džehennem. **Džennet je namjenjen samo za Ali bejt-porodica Allahova Poslanika i one koji vjeruju zajedno s njima, a vatra je za svakog onog ko nije ši'it.** Ovo

---

16 Peta tačka Iranskog ustava glasi:" Upravljanje nad ummetom u odsustvu Imami Mehdija- Allah ubrzao njegovo pojavljivanje- u Islamskoj Republici Iran, pripada pravednom fakihu." (Dr. Seid Ismail)

proživljenje, suđenje i kažnjavanje šiiti nazivaju "Er-redž'a" - "Povratak" i to spada u temelje njihova akideta-vjerovanja u koje ne sumnja ni jedan ši'it. Lično sam sreo neke naše naivne i dobrodušne ljude koji tvrde da su se ši'iti odrekli ovih vjerovanja već odavno (nekoliko posljednjih stoljeća), međutim, to je velika greška i zabluda koja je oprečna i ne odgovara stvarnosti!

Od ši'izma do komunizma

Od vremena safavidske države do danas šiiti drže do ovih uvjerenja, čak danas čvršće nego ikada ranije. Danas su oni između dva ekstrema, ili vjeruju u sva ova iskrivljena učenja ili su sljedbenici modernističkih-savremenih ideologija napustivši ove legende i priklonivši se komunizmu. Tako komunizam vlada Irakom gdje su ši'iti većinsko stanovništvo i Tudeh partija u Iranu, sastavljena je, uglavnom, od ši'ita koji su, nakon što su se uvjerili da su ta učenja u stvari legende, postali komunisti. Oni nemaju umjerene stranke ili partije izuzev onih zasnovanih na "tekijji"-pretvaranju u skladu sa mezhebskim, diplomatskim, partijskim ili lažnim interesima koje prikrivaju ne manifestjući ih javno ili u skladu sa njihovim učenjem o Povratku- redž'a. Brate muslimanu! Kako bi spoznao pravu istinu o njihovom učenju er-redž'a -Povratak, navodimo ti tekst iz njihovih "pouzdanih" djela, navodimo riječi jednog od šejhova šiizma, Ebu Abdullaha Muhammeda ibn Muhammeda ibn Nu'mana poznatog kod njih pod imenom "Eš-Šejhu l-mufid" iz njegovog djela "El-Iršad fi tarihi hudžedžillahi 'ale l-ibad"[17] stranice 398-402, ova knjiga je štampana u Iranu

---

[17] Štampanje ove knjige je obnovila organizacija "Mustafa Zapan", posvetu ovoj knjizi napisao je stalni predstavnik Islamske Republike Iran pri Ujedinjenim Narodima. Ovu knjigu je iranska vlada

veoma davno tako da nije poznata godina njenog izdanja, ali je poznato da ju je pisao Muhammed Ali Muhammed el-Ḥasana El-Kelbabekatij. Prenosi Fadl bin Šazan od Muhammeda ibn Alija el-Kufija, on od Vehba ibn Hafsa, a on od Ebu Besira, da je rekao:

Ebu Abdullah (tj. Dža'fer es-Sadik) koga nazivaju "El-Ka'im"(tj. dvanaesti imam za koga smatraju da je rođen prije više od jedanaest stoljeća i da još nije umro budući da će on "ustati - pojaviti se" da bi preuzeo vlast) koji se ovim imenom priziva dvadeset treću noć u mjesecu, a pojaviti će se na Dan Ašure, uistinu kao da sam ja sada sa njim tog desetog Muharrema i stojim između rukna (jedan od ćoškova Ka'be) i mekama dok Džebrail s njegove desne strane govori: "Prisega - bey'at pripada Allahu, a šiiti k njemu hrle sa svih strana svijeta da bi mu izrazili vjernost." Postoji predaja prema kojoj on ide od Mekke prema Kufi da bi, zatim, stigao u Nedžef i odatle rasporedio svoju vojsku u različite zemlje. El-Hadžal prenosi od Sa'lebe a on od Ebu Bekra el-Hadremija, on od Ebu Dža'fera a.s. tj. Muhammeda el-Bakira da je rekao: "Kao da sam sa Qa'imom a.s. (onaj koji je ustao) u Nedžefu nedaleko od Kufe kada je on iz Mekke došao sa pet hiljada meleka, Džibrilom s desne, a Mikailom s lijeve strane i vjernicima ispred, dok on raspoređuje i šalje vojnke u različita mjesta i gradove. Abdul-Kerim el-Dža'fi prenosi: "Rekao sam Ebu Abdullahu (tj. Džaferu as-Sadiku) : "Koliko će vladati Qa'im a.s.tj. Mehdi? Odgovorio je: "Sedam godina, oduljiti će se dan tako da će jedna njegova godina biti duga koliko vaših deset. Tako će vrijeme njegove vladavine biti sedamdeset vaših godina." Ebu Besir mu je rekao: "Molim vas da mi kažete, kako će Allah produžiti ove godine?" Odgovorio je: "Allah će narediti Kosmosu da se smiri i smanji kretanje čime će se produžiti trajanje dana i godina. Kada dođe vrijeme

---

besplatno djelila kao poklon i u njoj se nalazi hadis kojim se njima daje dozvola za čitanjem i učenjem muslimanskog(sunijskog) Kur'ana sve dok ne dođe Mehdi, koji će ih podučiti ši"itskom Kur'anu!! Vidi stranicu 553. ovog djela. (Dr. Seid Ismail)

njegove pojave / uskrsnuća, prosuće se na ljude neviđene kiše u mjesecu Džumadu l-ahiri i prvih deset dana mjeseca Redžeba , da bi, potom, Allah dao da izniknu tijela vjernika iz njihovih kaburova. Kao da ih gledam kako hrle izlazeći iz prašine otresajući svoje prašnjave kose!" Abdullah ibn Mugira prenosi od Ebu Abdullaha /tj. Džafera es-Sadika/ a.s. da je rekao: "Kada se pojavi Qa'im među sljedbenicima Muhammedovim, on će podići-oživjeti i pet stotina Kurejšija koje će pogubiti, zatim još pet stotina drugih ponavljjući to šest puta!" Rekao sam mu: "Zar je njihov broj toliki?"(To ga je iznenadilo jer broj svih hulefa-i rašidina, umevijskih i abasijskih vladara, te drugih muslimanskih vladara do vremena Džafera es-Sadika, ne dostže ni desetinu ovog broja) Rekao je: "Da, tu spadaju oni i njihove sluge" U drugoj predaji stoji: "Naša je država posljednja, i neće pripadnici Ehli Bejta ostati pod njihovom vlašću. Oni (Ehlul-bejt-Poslanikova porodica) su vladali prvi i vladaće posljednji kako ne bi mogli reći kada vide naš kurs i način vladavine: "Da mi budemo ponovno vladali, biti ćemo kao oni tj. uzećemo njih kao naš uzor!" Džabir El-Dža'fi prenosi od Ebu Abdullaha da je rekao: "Kada se pojavi Qa'im od porodice Muhammeda, on će po gradovima podići velike šatore u kojima će podučavati Kur'an onako kako je originalno spušten[18] i najteže će proći oni koji su ga učili napamet u današnjem vaktu tj. kako su ga ljudi naučili napamet prema Osmanovom Mushafu, u odnosu na one iz vremena Džafera es-Sadika jer se Kur'an iz tog vremena razlikuje u sadržaju." Abdullah ibn Adžlan prenosi od Ebu Abdillaha a.s. da je rekao: "Kada se pojavi Qa'im između sljedbenika Muhammedovih, on će vladati u skladu sa Davudovim Propisima!"[19]

---

[18] Postavlja se pitanje zašto to nije učinio njegov djed Ali ibn Ebi Talib dok je sam bio halifa!? Da li je njegov dvanaesti potomak vjerniji i odaniji Kur'anu i Islamu od njega samoga?!

[19] Iako je Allah Uzvišeni ukazao na nedostatke ovok oblika vladavine rekavši: " Davud se uvjeri da smo Mi baš njega na kušnju stavili, pa

Mufeddal ibn Omer prenosi od Ebu Abdullaha da je rekao: "Iz Kufe će izaći sa Qa'imom a.s. dvadeset sedam ljudi od Musaova naroda, sedam od stanovnika pećine (el-kehf), zatim Juša'bin-Nun, Sulejman, Ebu Dudžana el-Ensari, el-Mikdad i Malik el-Ešter da bi mu bili suradnici, sudije i vršioci vlasti."

Svi ovi tekstovi navedeni su doslovno i pouzdano preneseni iz djela jednog od njihovih najodabranijih i najvećih učenjaka, šejha El-Mufida koje je on prenio sa lažnim senedom (lancima prenosioca) u što nema nikakve sumnje, u kojima iznosi velike laži na Poslanikovu porodicu. Najveća nesreća je što se ovakvi lažovi smatraju najodabranijim ljudima kod ši'ija. Spomenuto djelo šejha El-Mufida štampano je u Iranu, a njegov monomentalni primjerak i dan danas postoji i dobro se čuva.

Vjerovanje u Povratak

Vjera u Povratak (er-redž'a) i suđenje muslimanskim vladarima ubrajaju se u temeljne principe ši'itskog vjerovanja. U to je vjerovao i ši'itski učenjak Es-Sejjid El-Murtedi, autor djela "Emali l-Murtedi" a on je brat Šerifa er-Rida'a, pjesnika i bliskog mu suradnika u pravljenju falsificiranih-krivotvorenih dodataka uz djelo "Nedžhu l-belaga". Ovi dodaci predstavljaju skoro trećinu ovog djela i uglavnom sadrže lažne podatke i optužbe na ashabe i podstiču netrpeljivost i mržnju prema njima. Es-Sejjid El-Murtedi kaže u svojoj knjizi "El-Mesa'il en-nasirijje": U vrijeme Mehdija (njihovog dvanaestog imama koga nazivaju Qa'im sljedbenika Muhammedovih) Ebu Bekr i

---

oprost od Gospodara svoga zamoli, pade licem na tle i pokaja se" (Sura Sad: 24)

Omer će biti razapeti na drvetu koje će, prije njihovog raspeća, biti zeleno, da bi se odmah nakon toga osušilo i uvehlo."[20]

Nisu se promijenili

Oduvijek su šiitski prvaci i svećenici imali ovakav sramni stav prema dva velika ashaba i vezira Allahova Poslanika, Ebu Bekru i Omeru, kao i prema drugim velikanima, halifama, vladarima, vođama, borcima i onima koji su očuvali Islam[21]. Čuli smo njihovog velikog učenjaka koji je radio na podizanju institucije zbližavanja ulažući u nju značajna sredstva i vrijeme, kako tvrdi da su to bila vjerovanja u prošlosti ali da se to danas promijenilo. Međutim, to je čista laž i prevara budući da se i danas u svim njihovim obrazovnim i znanstvenim institucijama to predaje kao nužni dio i temeljni elemenat ovog

---

[20] Jasno se vidi, da je ovo pruzeto iz kršćanskog vjerovanja o raspeću.

[21] Mnogobrojni su primjeri za to i veoma su upečatljivi, posebno u djelima koja štampa Iranska vlada. Jedan od tih primjera je ši'itska potvora na ashabe da su se odmetnuli od Allahova Poslanika s.a.v.s. i prekršili njegova naredbe, a u isto vrijeme i potvora na samog Poslanika da je on pripremio zavjeru, tako što je poslao većinu ashaba sa vojskom Usame bin Zejda daleko od Medine :" Kako bi ispraznio Medinu-prijestolnicu Islama- da Alija u miru preuzme upravu- hilafet- nad ummetom, te kada se vrate ashabi iz pohoda pitanje hilafeta bi već bilo riješeno i Alija bi vršio dužnost koja mu i pripada." (El-Muradže'at : 283-287. str.)
I kako navodi ši'itski časopis El-Džihad: " da generacija ashaba nije imala jasne i precizirane poglede čak i u vjerskim pitanjima koja je Allahov poslanik s.a.v.s. stotine puta prakticirao pred njihovim očima i ušima. (Broj 11, Septembar 1982. god.) vidi el-Askeri 6-34. str., vidi časopis Eš-šehid glas Islamske revolucije 53. str. vidi djelo Homejni 143. str. vidi Ali Šerijati fi Fatime 203-207. str. i časopis Eš- Šehidu jekumu 28-30. str. (Dr. Se'id Ismail)

ši'itskog mezheba i njihova učenja, a djela koja danas objavljuju učenjaci Nedžefa, Irana i Džebeli Amila su čak i gora i razornija za približavanje od starih djela. Za primjer navodimo jednog od onih koji se svako jutro javlja pozivajući jedinstvu i međumezhepskom zbližavanju. To je šejh Muhammed ibn Muhammed Mehdi el-Halisi koji ima mnogo prijatelja u Egiptu i drugim zemljama u kojim ši'iti pozivaju na jedinstvo i zbližavanje na kojem rade među pripadnicima Ehli Sunneta. Ovaj čovjek koji poziva na jedinstvo i međumezhepsko razumjevanje negira Ebu Bekru i Omeru čak i blagodat imana pišući u svojoj knjizi "Ihja'u š-šeri'a fi mezhebi š-ši'a" /I, str. 63-64/: "Iako navode da su Ebu Bekr i Omer ljudi iz grupe "Bej'atu r-ridwan" koji se u Kur'anu spominju kao ljudi s kojim je Allah zadovoljan: "Allah je zadovoljan vjernicima koji su ti dali prisegu"[22] mi tvrdimo sljedeće: "Da je Uzvišeni rekao: "Allah je zadovoljan onim koji su ti dali prisegu" to bi bio jasan dokaz da je On zadovoljan sa svima koji su dali prisegu. Međutim, u ajetu je navedeno:" LEKAD REDIJELLAHU ANIL-MU'MININE- Allah je zadovoljan sa vjernicima", i to jasno dokazuje da je On zadovoljan samo sa onima čiji je iman čist.

Konstruiranje historije

Gornji tekst znači da iman Ebu Bekra i Osmana nije čist i da njih ne obuhvata Allahovo zadovoljstvo. Prije ovoga učenjaka, En-Nedžefi, autor djela Ez-Zehra je rekao o Omeru:' Da je on imao bolest koja se jedino mogla izliječiti muškom mokraćom.' Ova dva šiitska učenjaka su naši suvremenici i spadaju u one koji na dugo i na široko pozivaju na

[22] Sura El-Feth 18 ajet.

dostojanstvo islama i muslimana, odnosno, brigu za svoja lična dobra i interese. Ako je ovo to ono što oni potvrđuju u svojim suvremenim djelima koja su štampana i publicirana, njihovi gornji stavovi o Ebu Bekru i Omeru, dvojici najboljih muslimana nakon Allahova Poslanika ili koji su, u najmanju ruku, među najboljim muslimanima u historiji Islama, čemu da se nadamo mi danas u pogledu samog procesa međumezhebskog razumijevanja, sporazuma i približavanja među mezhebima. Postavlja se pitanje, je su li svi ovi šitski učenjaci samo peta kolona među muslimanima.[23]

I dok su oni ashabe Božijeg Poslanika, tabi'ine i sve njegove sljedbenike u dobru, kao i sve muslimanske vladare nakon njih, spustili na ovako nizak i sramotan stupanj iako su oni bili prvi nosioci Islama i osnivači postojećeg islamskog svijeta, oni istovremeno o svojim imamima imaju učenje- od kojeg se sami imami ograđuju-. Tako Kulejni u svojoj knjizi "El-Kafi"-koja je kod njih na stupnju Sahihul- Buhari kod muslimana- zabilježio je osobine i atribute imama duodecimalnog-isna'ašerijskog šiizma uzdižući ih iznad stupnja ljudi čak do stupnja starogrčkih božanstava iz doba paganstva. Kada bismo željeli da prenesemo to iz djela "El-Kafi" i njihovih drugih autoritativnih djela, to bi zahtijevalo veliku knjigu. Zato ćemo se zadovoljiti samo sa navođenjem naslova nekih poglavlja iz ovog djela; "Poglavlje o imamima koji znaju svo znanje koje je dostupno melecima, vjerovjesnicima i poslanicima,"[24] zatim poglavlje: "Imami znaju kada će umrijeti i oni ne umiru bez svog izbora"[25], poglavlje: "Imami znaju šta je bilo i šta će biti i njima ništa nije

---

[23] Peta kolona je izraz koji upućuje na špijune koji rade na račun neprijatelja.

[24] El-Kafi, str. 255.

[25] Ibid, str. 258.

skriveno"[26], poglavlje: "Imami posjeduju sve knjige koje poznaju, bez obzira na jezike"[27], poglavlje; "Niko, osim imama nije sakupio cio Kur'an i da oni znaju sav njegov sadržaj"[28], poglavlje: "Imami posjeduju neke ajete-znakove pejgambera"[29] poglavlje: "Imami će kada dođu na vlast vladati po odredbama vlasti-zakoniku Davuda i njegovih sljedbenika; oni neće pitati ni za kakvo objašnjenje"[30], poglavlje: "Ljudi ne posjeduju nikakvu istinu koja ne dolazi od imama, a sve što ne dolazi od strane imama neistinito je"[31], poglavlje "Cijela zemlja pripada imamu".[32]

Neviđeno/gajb za imame

Dok svojim dvanaestorici imama pripisuju da oni posjeduju znanje o neviđenom / gajb, koje oni sami za sebe nisu tvrdili, također tvrde da su oni na stepenu iznad ljudi. Oni ši'iti negiraju Vjerovjesniku s.a.v.s. znanje o neviđenom koje mu je Allah objavio, poput znanja o stvaranju Nebesa i Zemlje, osobinama Dženneta i Džehennema. To bilježi časopis "Risaletu l-Islam" / "Misija Islama" koje izdaje Dom za

---

[26] Ibid, str. 260.

[27] Ibid, str. 227.

[28] Ibid, str. 228.

[29] Ibid, str. 231.

[30] Ibid, str. 397.

[31] Ibid, str. 399.

[32] Ibid, str. 407.

međumezhepsko približavanje iz Kaira, koji objavljuje u broju četvrtog godišta /str. 368./ iz pera predsjednika Vrhovnog šeriatskog ši'itskog suda u Libanu i koga oni smatraju jednim od svojih nabriljantnijih suvremenih učenjaka, u tekstu pod naslovom: "Iz idžtihada ši'ita Imamija" gdje prenosi riječi njihovog poznatogg mudžtehida šejha Muhammeda Hasana el-Ištijanija iz njegovog dijela "Bahru l-fewa'id" /I, str. 267./: "Ako Poslanik iznosi šeriatske propise, kao npr. o onome što kvari abdest, propise o menstruaciji i pranju poslije porođaja, to treba prihvatiti i postupiti po njegovim riječima. A ako saopšti stvari vezane za neviđeno / gajb kao što su vijesti o stvaranju Nebesa i Zemlje, o hurijama i dvorcima džennestkim, to se ne mora prihvatiti i vjerovati u njegovu istinitost poslije saznanja/tj. i nakon saznanja o vjerodostojnosti predaje od Poslanika/ s obzirom na sumnju koja se u vezi s tim javlja.

I za čudo, dok iznose laži na svoje imame pripisujući im znanje o neviđenom i iznose da vjeruju u to, iako to nije apsolutno pouzdana predaja, oni dozvoljavaju sebi neobaveznost prihvatanja vijesti o neviđenom od Poslanika makar bile vjerodostojne i zasnovane na pouzdanim dokazima kao što su ajeti i vjerodostojni hadisi o stvaranju Nebesa i Zemlje i opisu Dženneta i Džehennema uprkos činjenici da Poslanik, u vjerodostojnim predajama, ne govori po svom hiru "jer to je objava koja se njemu objavljuje"[33]. Ko uporedi ono što oni pripisuju svojim imamima i vjerodostojnim predajama o neviđenom svijetu od Poslanika s.a.v.s. znaće jasno da ono što je utvrđeno od Poslanika u Kur'anu i pouzdanim i vjerodostojnim hadisima ne dostiže ni mali dio onoga što navode ši'iti od svojih dvanaest imama o neviđenom svijetu nakon prekida Allahove objave na Zemlji. Svi prenosioci tradicije o neviđenom od dvanaest imama kod kritičara ehli sunnetske hadiske tradicije poznati su kao lažovi i nepouzdani, ali njihovi sljedbenici ši'iti na to se ne obaziru prihvatajući sve

---

[33] Sura En-Nedžm: 3-4 ajet.

o neviđenom što se prenosi od imama. U isto vrijeme časopis "Risaletu l-Islam" koji izdaje Dom za međumezhebsko približavanje i sudija njihovog Vrhovnog šerijatskog suda u Libanu, te njihov mudžtehid Muhammed Hasan El-Ištijani, aplaudiraju i veličaju poziv za neobaveznost prihvatanja vjerodostojnih riječi Poslanika s.a.v.s. o neviđenom nastojeći da svedu Muhammedovu misiju samo na formalno-pravna pitanja kvarenja abdesta, propise o menstruaciji, pranju poslije porođaja i slična druga fikhska sporedna pitanja.

Položaj imama je iznad Poslanika

Dok oni uzdižu svoje imame iznad stupnja Poslanika s.a.v.s. iako je on primao objavu što oni za sebe nisu tvrdili[34],

---

[34] Problem se ne svodi samo na razilaženje o gajb-neviđenim stvarima, jer Homejni je rekao:' Od obaveznih osnova našeg mezheba je učenje da naši imami imaju stepen kojeg ne može dostići najodabraniji melek niti poslati Pejgamber'. Također je rekao:' Naši imami su bili prije ovog svijeta svjetiljke pa je Uzvišeni učinio da budu oko Njegova arša i u neposrednoj Njegovoj blizini, i odredio im je uzvišene stepne koje ne zna niko drugi do On Allah. Džebrail je rekao:" Kad bih se približio njima izgorio bi!" Od njih(imama) se prenosi:' Mi posjedujemo stepene koje ne može dostići ni najodabraniji melek niti poslati Pejgamber.' Vidi Islamska vlast 52 str. On također u istoj knjizi kaže:' Učenje o imamima je uistinu kao učenje o Kur'anu' 113 str.U opisu događaja koji je vezan za jednog pobožnog ši'iju koji se zvao Harun i koji se bacio u vatru kada mu je to Imam naredio, a to se navodi u knjizi Muahedetu l-Imamil l-Husejn na engleskom jeziku, navodi se tekst:" Harun Mekij je veoma dobro znao da je imam sačuvan od bilo kakve greške ili nedostatka i da je on- za nas ši'ije- jedini kome se pokoravamo, čak iako nam naredi da nismo dužni činiti ibadet Allahu, njemu-Imamu se i tada pokoravamo i izvršavamo njegove naredbe!!!" (5-6. str.

ne znamo kakvo je približavanje među nama sunijama i njima ši'itima uopšte moguće!?

Islamskim vladama je poznato da su šiiti, kao narodne mase, tako i njihovi pravci, u svim periodima povijesti izražavali lojalnost islamskim vladama ukoliko su one bile jake i stabilne, nastojeći tako da putem "tekijje-lažnog pretvaranja" koriste njihova dobra i zauzmu važne pozicije. Ako bi ta vlast oslabila ili bila napadnuta od strane neprijatelja oni bi se priključili neprijatelju i okrenuli se protiv muslimanske vlasti. Tako je bilo krajem vladavine Umevija kada su protiv njihovih halifa ustali Abasije. Čak se slobodno može reći da su Abasidi ustali protiv Umevija uz učešće, podsticanje i spletke ši'ita, da bi, potom, na isti zločinački način postupili sa abasidskom državom kada je bila ugrožena od Halugua i njegovih mongolskih pagana koji su željeli da unište islamski hilafet i središte njegove moći, kulture i civilizacije. Nakon je ši'itski mudrac i učenjak Nasir et-Tusi pisao pjesme dodvoravajući se abasidskom halifi El-Mu'tesimu, on se 655. god. okrenuo protiv njega, huškajući na njega i pospješujući tako nesreću i pad Islama u Bagdadu. Došao je na čelu kolone krvnika Hulagua s kojim je nadzirao opći pokolj nad muslimanima i muslimankama, djecom i starcima. Odobrio je i bio zadovoljan s potapanjem knjiga islamskih znanosti u rijeku Tigris, tako da je njena voda danima i noćima bila crna od mastila rukopisa s kojim su otišla vrijedna djela islamske tradicije, djela iz historije, književnosti, jezika, poezije i filozofije uključujući i šerijatske znanosti i djela velikih autoriteta iz prve generacije muslimana koja su do tada bila očuvana u velikom broju. Propala su, kao što su propala brojna druga slična djela, u toj velikoj kulturnoj katastrofi kakva do tada nije viđena.

Muahedetu l-Imami l-Husejn, prevod na engleski jezik) (Dr. Seid Ismail)

Izdaje Alkamija i Ibn Ebi l-Hadida

U ovoj velikoj izdaji, zajedno sa ši'itskim šejhom Nasirom et-Tusijem učestvovala su dva njegova prijatelja, jedan od njih, ši'itski vezir Muhammed ibn Ahmed el-Alkami, a drugi, mu'tezilitski pisac koji je bio veći pobornik ši'izma i od samih ši'ita, Abdulhamid ibn Ebi l-Hadid, desna ruka el-Alamija. Živio je kao ljuti neprijatelj ashaba Allahova Poslanika što se vidi iz njegovog groznog komentara djela "Nedžhu l-belaga" koji sadrži laži koje iskrivljuju historiju Islama što još uvijek zavarava one koji ne poznaju prave činjenice iz prošlosti Islama i strane elemente u njoj, uključujući među njih pojedine naše ugledne ličnosti i pisce. Ibn Alkami koji je izdajom i mržnjom odgovorio na tolerantnost i plemenitost El-Mu'tasima koji ga je uzeo za svog vezira, iznevjerio je onog koji mu je pružio veliko dobročinstvo . Na ovaj način ši'iti se do dana današnjeg naslađuju lažima i psovkama i uživaju u neprijateljstvu koje je zadesilo Islam od strane Mongola i Hulagua. Ko želi neka pročita biografiju Nasiruddin et-Tusija u svim njihovim biografskim priručnicima koje su pisali poput djela "Revdatu l-džennat" od Havansarija koje je prepuno pohvala za krvnike i izdajnike, zlobe na Islam i omalovažavanje nevinih žrtava, kako naroda tako i prvaka u toj velikoj katastrofi, te radovanja pokoljima koji su zadesili muslimane i muslimanke, kako djecu tako i starce čega se stide i najveći neprijatelji i najokrutniji divljaci.

Iako smo željeli da ovu temu prezentiramo u što kraćem obliku zadovoljavajući se samo navodima iz najpouzdanijih dijela šiizma, naš prikaz je dosta dug. Zato bismo željeli da to završimo jednim tekstom koji tretira pitanje približavanja, kako bi svaki musliman znao mogućnost približavanja između pripadnika pojedinih sekti i pravnih škola /mezheba, ali i nemogućnosti približavanja sa ši'itima što oni sami priznaju:

El-Havansari, poznati ši'itski historičar, u svom djelu "Rewdatu l-džennat" [35] u dužoj biografiji Nasira et-Tusija navodi: "Iz cjeline njegova govora koji je sav istinit i jezgrovit, proisteklog od onog koji zrači istinom i povjerenjem, navodim njegove riječi o spašenoj grupi među sedamdeset i tri koje su spomenute u hadisu Allahova Poslanika, a ta grupa su ši'ije imamije: "Proučavao sam sve pravne škole / mezhebe, upoznao se sa temeljnim osnovama njihova učenja kao i sa pojedinostima i došao sam do zaključka da sve koje su suprotne imamitima imaju zajedničke sadržaje i osnove vjerovanja, a razlikuju se samo u pojedinim pitanjima koja se podjednako mogu potvrditi i negirati. Utvrdio sam zatim da se imamiti razlikuju od svih drugih u temeljnim učenjima. Stoga, ako jedna grupa, koja je suprotna njima bude spašena, onda su sve ove grupe-sekte spašene. On je ovom logikom dokazao da su jedino ši'iti imamije jedino spašeni, a da će svi drugi u džehennemsku vatru."

Spas dolazi sa vilajetom Ali bejta

El-Havensari kaže: "Nakon što je naveo gornju teoriju Sejjid Ni'metullah el-Musavi kaže: "Zapisano je da se sve grupe slažu u tom da su dva šehadeta osnov spasa, što se zasniva na riječima Poslanika s.a.v.s.: "Ko kaže: Nema drugog boga osim Allaha, ući će u Džennet". Međutim, sekta Imamija isna ašerija slaže se da nema spasa bez vilajeta Ehli Bejta do dvanaestog imama i distanciranja od njihovih neprijatelja /tj. Od Ebu Bekra i Omera do posljednjeg vladara koji se veže za Islam mimo šiita, bilo da je vladar ili podanik/. Ova sekta

[35] Strana 579, drugo izdanje, Teheran 1367. god .

suprotna je svim drugim grupama u vjerovanju na kome je zasnovan spas."

Šiizam se razlikuje od muslimana u osnovama, a ne samo u sporednim pitanjima

Et-Tusi, Musevi i Havensai u nekim pitanjima su istinu rekli ... u drugim slagali ...

Oni istinu govore kada kažu da su islamske grupe međusobno bliske u osnovama, a da se razlikuju u sporednim stvarima. Zato je moguće razumijevanje i bliskost među ovim grupama bliskim u osnovnim i najvažnijim pitanjima. Međutim to razumjevanje je nemoguće sa Imamitskim ši'izmom jer se on razlikuje od svih muslimana u osnovnim pitanjima jer oni nisu zadovoljni sa muslimanima ukoliko ne proklinju "Džibta" i "Taguta", tj. Ebu Bekra i Omera r.a. i sve one koji ih slijede do danas, niti sa onim koji se ne distanciraju od svakoga ko nije ši'it, pa makar to bili i pripadnici Ali Bejta kao što su kćerke Božijeg Poslanika koje su bile udate za Zun-nurejna Osmana ibn Affana, te cijenjena strijela Umevijska, El-As ibn Rebi'a koga je Vjerovjesnik s.a.v.s. pohvalio s minbera svoje džamije, pred svim muslimanima, kada je Alija r.a. htio oženiti kćerku Ebu Džehla i učiniti je svojom drugom ženom pored Fatime, kćerke svog amidže- Poslanika s.a.v.s. koja se zato žalila svome ocu Muhammedu s.a.v.s. zbog Alijine namjere. Ovo distanciranje obuhvata i imama Zejda ibn Alija Zejnu l-Abidina ibn Husejna ibn Alija ibn Ebi Taliba i ostale pripadnike Ali Bejta koji nisu ušli pod bajrak Rafidija

kada je u pitanju njihovo iskrivljeno vjerovanje[36] u koje spada i to da Kur'an nije originalan. To su oni smatrali u svim stoljećima i slojevima kako to od njih prenosi i zapisuje njihov velikan i učenjak, Hadž Mirza Husejn ibn Muhammed Tekijj en-Nuri et-Tibrizi u svom djelu "Faslu l-hitab fi isbati tahrifi Kitabi Rabbi l-erbab" -"Jasna presuda u dokazivanju iskrivljenja Knjige Vrhovnog Gospodara" koji je počinio veliki grijeh kada je svaki redak ove knjige zapisao pored kabura uvaženog ashaba, emira Kufe, El-Mugireta bin Šu'beta r.a. za koga ši'iti smatraju da je kabur Alije ibn Ebi Taliba r.a.

Za razumjevanje i naše međusobno približavanje šiiti uvjetuju da, zajedno s njima, proklinjemo ashabe Allahova Poslanika s.a.v.s, da se distanciramo od svakog ko ne slijedi njihovo vjerovanje, pa čak i od kćeri Allahova Poslanika s.a.v.s. i odabrane grupe njegovih sljedbenika, među kojima su u prvom redu Zejd ibn Zejnulabidin i drugi koji su bili uz njega u osudi Rafidija i njihova iskrivljenog učenja. To je ona istinita strana navedenog teksta Nasira et-Tusija koga slijede u tome Ni'metullah el-Musevi, Mirza Muhammed Bakir el-Musevi el-Havensari el-Isbahani, i tome se ne suprostavlja ni jedan ši'ija koji javno propagira i prakticira "tekijju-pretvaranje" ili to čini tajno.

A ono što oni lažu, jeste tvrdnja da je samo izgovor dva šehadeta osnov spasa na Ahiretu kod svih muslimana izuzev ši'ita. Da oni imaju pameti ili znanja trebalo bi da znaju da su dva šehadeta kod nas simbol uslaska u Islam, a onaj ko ih

---

[36] U osnovi, čak i ši'itski imami nisu pošteđeni njihova vrijeđanja. Tako za Alija r.a. kažu da je zanemario Božansku naredbu upravljanja muslimanskim kormilom poslije smrti Poslanika s.a.v.s!! Ne samo to, nego otvoreno kažu da je Alija r.a, kada je preuzeo hilafet, zanemario sprovođenje Allahovih propisa iz straha da ne izgubi vlast iz svojih ruku, te su mu lažno pripisali riječi:" Zaista su halife prije mene svjesno radili stvari koje se kose sa naredbama Poslanika s.a.v.s, a da ja pokušam prisiliti ljude da slijede Allahove naredbe i naredbe Njegova Poslanika napustili bi me i okrenuli se protiv mene." (Vidi El-Askeri 37-42. str.) (Dr. Seid Ismail)

izgovori, čak kada bi bio i vojnik(neprijatelj) u ratu postaje zaštićenim kako u pogledu života tako i imovine na dunjaluku. Što se tiče spasa na Ahiretu, on je vezan za vjerovanje-iman, a vjera, kao što kaže poznati halifa Omer ibn Abdulaziz ima svoje stroge obaveze-farzove, sunnete, svoje šerijatske propise o zabranama- harame i mekruhe. Onaj ko to upotpuni upotpunio je iman-vjeru, a ko ih ne upotpuni, nije upotpunio iman-vjeru. A što se njih tiče, oni nemaju čak ni dokaza za postojanje njihovog dvanaestog imama koji je u stvari izmišljena ličnost lažno pripisana Hasanu el-Askeriju koji je umro bez potomstva tako da je njegov brat Dža'fer naslijedio njegovu ostavštinu kao čovjeka bez potomstva. Aleviti imaju knjigu rođenih iz tog vremena koju je vodio njihov pisar i u kojoj je upisano svako dijete koje se rodilo, i nije upisano tada da je Hasan el-Askeri ima dijete. Ni današnji Aleviti ne znaju da je Hasan el-Askeri umro sa muškim potomstvom tj. vjeruju da on nije imao potomstva!... Tako, pošto je on umro ne ostavljajući iza sebe potomstvo, imamitski lanac je stao kod njihovih imamitskih sljedbenika koji su uvidjeli da time i ovaj mezheb umire sa njegovom smrću, tako da su oni u stvari postali neimamiti jer nisu imali imama. Stoga su izmislili ovu legendu o dvanaestom hiljadama godina živom i nestalom imamu, koji će se pojaviti pred Sudnji dan.

Odvajanje Nusajrija

Jedan od njihovih šejtana, po imenu Muhammed ibn Nusajr koji je bio sluga u plemenu Benu Numejr smislio je ideju da je Hasan imao sina skrivenog u podrumu kuće svoga

oca[37] kako bi mogao on i njegov prijatelj da zavedu ši'itske mase i njihove bogataše uzimajući od njih zekat u ime "postojećeg imama", odnosno, kako bi oni nastavili da tvrde lažno da su imamiti. On je želio da sam bude uz vrata izmišljenog podruma tako da se nalazi između izmišljenog imama i njegovih sljedbenika, kako bi tako preuzeo dužnost sakupljanja zekata. Međutim, njemu su se suprostavili njegovi bliski suradnici u ovoj šejtanskoj raboti insistirajući da je najpodobnije da na kapiji bude trgovac uljem ili trgovac povrćem koji je imao dućan uz kapiju kuće Hasana el-Askerija i od koga su članovi Hasanove obitelji i njegov otac uzimali stvari za svoje kućne potrebe.

Priča o kapiji i podrumu

Pošto je došlo do razilaženja, od ovih ljudi se izdvojio čovjek koji je to smislio osnivajući tako sektu Nusajrija prema svom imenu. Njegovi suradnici su, međutim, nastojali da smisle priču za pojavljivanje izmišljenog dvanaestog imama koji bi se oženio i imao sina i potomstvo koje će naslijediti imamet, čime bi bio nastavljen mezheb imamita. Ali, pošto se pokazalo da će njegova pojava dovesti do njegova negiranja od strane alevitskih pisara koji su precizno vodili knjige novorođenih, odnosno, svih alevita kao i abasidskih halifa i emira, oni su izašli sa tvrdnjom da je on ostao u podrumu, te da postoji malo i veliko odsustvo i skrivenosti i tako dalje do kraja ove legende koja je upotpunjena na način da joj nema

---

[37] Podrum kuće njegova oca, ako je kuća i imala podrum, bio je udaljen od njih i oni nisu mogli u njega ulaziti budući da je bio u rukama Džafera, brata l-Hasana el-Askerija. On, međutim, potvrđuje da el-Hasan el-Askeri nije imao sina unutar izmišljenog podruma kao ni izvan njega.

ravne ni u grčkoj mitologiji. Oni žele od svih muslimana kojima je Allah podario pamet da prihvate ovu lažnu priču kako bi došlo do zbližavanja između njih i ši'ita. To je, međutim, daleko od realizacije i nemoguće, izuzev da se cio islamski svijet pretvori u ludnicu u kojoj će se liječiti psihičke bolesti. Zato posebno zahvaljujemo Milostivom Allahu na blagodati razuma kojim nas je obdario i koji je osnov obaveznosti-teklifa, što je nakon ispravnog imana, najveća i najplemenitija blagodat.

Vjernost muslimana

Muslimani su doista odani svakom vjerniku sa ispravnim imanom. Tu ulaze svi dobri pripadnici Ali Bejta bez obzira na broj, a na prvom mjestu su desetorica koje je Vjerovjesnik s.a.v.s. obradovao Džennetom. Kad bi se ši'iti suprostavljali Vjerovjesniku s.a.v.s. samo u pitanju Dženneta ove desetorice bilo bi dovoljno da ih time proglasimo i smatramo kafirima-nevjernicima! Isto tako, muslimani izražavaju svoju odanost i drugim ashabima na čijim je plećima podignut Islam i islamski svijet, uz čiju je krv iznikla istina i dobro na tlu islamskog svijeta. To su oni koje ši'iti lažno optužuju da su okrenuli protiv Alije i njegovih sinova, odnosno, da su njihovi neprijatelji iako su oni sa Alijom živjeli kao braća međusobno voleći se i surađujući, a i umrli su u duhu međusobne ljubavi i suradnje s njim. Najbolje i najautentičnije je njih opisao Allah Uzvišeni u 29. ajetu sure "El-Feth" Svoje Knjige u koju ni sa jedne strane ne dolazi neistina. Allah Uzvišeni o njima kaže: "*Ešidda'u ale l-kuffari, ruhama'u bejnehum*"-" Strogi su prema nevjernicima, a samilosni su među sobom", zatim, u suri "El-Hadid": "*Ve lillahi mirasu s-semevati ve l-erdi la jestevi minkum men enfeka min kabli l-fethi ve katel. Ula'ike e'zamu deredžeten mine l-lezine enfeku min ba'du ve katelu*

ve kullen va'dellahu l-husna"-"Allahu pripada miraz nebesa i Zemlje. Nisu jednaki oni među vama koji su davali priloge prije pobjede i lično se borili- oni su na višem stupnju od onih koji su poslije davali priloge i lično se borili, a Allah svima obećava nagradu najljepšu;- Allah dobro zna ono što radite"[38]. Da li će Allah pogaziti Svoje dato obećanje? U suri Ali Imran Uzvišeni Allah o prvoj generaciji muslimana kaže: "*Kuntum hajre ummetin uhridžet li n-nasi*"- Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio"[39]. Pa jesu li ši'iti došli do tog stepena da bolje znaju stanje prve generacije muslimana od Njihova Stvoritelja?!

Ljubav i prijateljstvo među pravednim halifama

Jedan od znakova ljubavi vođe pravovjernih Ali ibn Ebi Taliba prema svojoj braći, trojica halifa prije njega jeste i to što je on svojim sinovima nakon el-Hasanejna (Hasana i Husejna r.a.) i Ibn Hanefijje dao njihova imena. Jednom od svojih sinova Ali ibn Ebi Talib je dao ime Ebu Bekr, drugom Omer, a trećem Osman.

Svoju najstariju kćerku Ummu Kulsum on je udao za Omera ibn Hattaba. Ona se poslije njegove šehidske smrti udala za Muhammeda ibn Džafera ibn Ebi Taliba koji je poslije umro, pa se udala za njegovog brata Avna ibn Džafera uz kojeg je i umrla. Isto tako je Abdullah ibn Džafer ibn Ebi Talib (poznat kao zi l-džinahajn - dvokrili) dao jednom svom sinu ime Ebu Bekr, a drugom Muavija. A ovaj Muavija tj. Ibn

---

[38] Sura El-Hadid 10. ajet.

[39] Sura Ali Imran 110 ajet.

Abdullah ibn Džafer ibn ebi Talib dao je svom sinu ime Jezid, po mišljenju nekih kao što je Muhammed ibn Hanefijja ibn Ali ibn Ebi Talib, Jezid sin Muavijin je bio poznat kao dobar čovjek.[40]

Zašto da se odričemo?

Kada bi distanciranje (odricanje) koje od nas zahtijevaju ši'iti danas, bilo jedina cijena koju trebamo platiti za približavanje, onda bi se moglo reći da je pogrešno radio njihov prvi imam, Alij ibn Ebi Talib r.a. zato što je dao svojim

---

[40] Šejhul -Islam Ibn Tejmijje je rekao:" Ljudi su se u mišljenju o Jezidu ibn Muaviji ibn ebi Sufjanu podjelili u tri grupe: dvije ekstremne i jedna umjerena-srednja.
Jedni kažu: On je bio kafir i munafik, pripremio je ubistvo Poslanikova unuka iz mržnje i osvete prema Allahovu Poslaniku s.a.v.s.
Drugi kažu: On je bio dobar čovjek, pravedan vladar i ubraja se u ashabe koji su se rodili za vrijeme života Poslanika s.a.v.s.
Treća grupa veli: On je bio jedan od muslimanski vladara kraljeva, imap je dobre a i loše osobine. Rodio se u vrijeme vladavine trećeg halife Osman ibn Affana, nije bio kafir-nevjernik , ali je njegovim sebebom-uzrokom desilo se ubistvo hazreti Husejna i drugi događaji vezani za ovaj. On se ne ubraja u ashabe niti u odabrane Allahove robove. Ovo mišljenje zastupa velika većina učenjaka ehli sunneta vel džema'ata.
Shodno ovome, tri grupe su se podijelile na: one koji ga proklinju, oni koji ga pretjerano hvale i vole, i oni koji ga ne proklinju niti ga vole. Ovo posljednje mišljenje zastupa Imami Ahmed, ostali imami i svi priznati muslimanski autoriteti.
Podrobnije o ovome pogledaj u djelu "Sual fi Jezid ibn Muavije" od Ibn Tejmijje II/25-27. str. , verifikaciju djela izvršio dr. Salahuddin el-Munedžed.

sinovima imena Ebu Bekr, Omer i Osman, te da je još više pogriješio time što je svoju kćerku udao za Omer ibn Hattaba. Isto tako, i Muhammed ibn Hanefijja bi bio lažac zato što je svjedočio da je Jezid bio dobar čovjek kada je kod njega došao Muhammed ibn Muti' kao glasnik Ibn Zubejra tvrdeći da Jezid pije vino, ostavlja namaz i krši Kur'anske odredbe na što mu je Muhammed ibn Ali ibn Ebi Talib odgovorio: "Bio sam kod njega, boravio u njegovoj kući i vidio sam da revnosno obavlja namaz i čini dobro, da se zanima za fikhska pitanja i pridržava sunneta i nisam vidio ništa od toga što vi tvrdite... Ibn Muti' i ljudi s njim su mu rekli: "To se on pred tobom pretvarao!" On je na to rekao: "Šta bi ga moglo navesti da se boji od mene ili čemu da se nada ako ne bi imao strahopoštovanje prema Allahu? Da li vas je on lično upoznao o onome što navodite u vezi pijenja vina? Ako vas je upoznao s time onda ste vi njegovi ortaci, a ako nije, onda vi ne možete tvrditi ono što ne znate! Oni su mu kazali: "Mi posjedujemo istinu, iako to nismo vidjeli!", a on im je rekao: " Tako vam Allaha, zar tako govore oni od kojih se prima šehadet-svjedočenje, a zatim je citirao riječi Uzvišenog : "*Moći će se zauzimati samo oni koji istinu svjedoče budući da je znaju*"[41], ali ja sa vama nemam ništa i čist sam od onoga što vi tvrdite! ... i td.[42] Ako je to ono što svjedoči sin Alij ibn Ebi Taliba za Jezida, postavlja se pitanje gdje je tu istina u onome što ši'iti hoće od nas kada je u pitanju njegov otac Alija, odnosno, oni koji su bolji od njegovog oca i svih stvorenja, znači: Ebu Bekr, Omer, Osman, Talha, Zubejr, Amr ibn As i drugi veliki(znameniti) ashabi koji su nam sačuvali Allahovu Knjigu, sunnet Njegova Poslanika i Koji su konstituisali ovaj postojeći islamski svijet, čije plodove i danas poslije XIV stoljeća ubiremo, i ka kome težimo u budućnosti i za koga živimo. Cijena koju od nas traže ši'iti za približavanje njima je izuzetno velika jer time gubimo sve, a

---

[41] Sura Ez-Zuhruf: 86 ajet.

[42] Vidi El-Bidaje ven-Nihaje 8/233 str. Ibn Kesir.

ne dobijamo ništa. Stoga je idiot svaki onaj ko surađuje s onim ko od njega traži da sklopi ugovor iz koga izlazi kao potpuni gubitnik.Jer, vilajet(pravo vladavine nad ummetom pripada samo njima)i bera'et(odricanje od temeljnih islamskih učenja) su osnovne dvije doktrine na kojim se zasniva ši'izam kao što to tvrdi Nasr et-Tusi i u tome ga podržavaju Ni'metullah el-Musevi i El-Havansari. Ovo učenje nema nikakvog značenja i s njim se želi promijeni izvorno islamsko vjerovanje, i stvoriti neprijateljstvo prema onima koji su izgradili prve temelje Islamske države i na svojim leđima iznijeli najteže breme Islama.

Oni lažno tvrde da je njihova grupa jedino spašena budući da se ona u temeljnim učenjima suprostavlja svima drugima.

Izdvajanje Ismailita

Ismailiti su ši'iti kao i oni, buduću da se razlikuju od muslimana u svemu onome u čemu se razlikuju i Imamiti, izuzev u pitanju određivanja nekih članova Ali Bejta kojim oni iskazuju svoju vjernost. Tako imamiti iskazuju vjernost svima kojim iskazuju vjernost i ismailiti sve do Dža'fera es-Sadika nakon kojeg se oni razilaze budući da imamiti iskazuju vjernost (uzimaju za svog velijja Musa ibn Dža'fera i lanac njegovih nasljednika dok ismailiti uzimaju Ismaila ibn Dža'fera i lanac njegovih nasljednika. Ekstremizam el-guluvv u koji su se upustili ismailiti nakon Ismaila i (poslije)nakon njega, predmet je zavisti imamita još od vremena Safavidske države, a moć ismailita pala je na najnižu tačku u vrijeme El-Medžlisija i njegovih sljedbenika, onosno, njihova rukovodstva. Naime, nakon što su njihovi ekstremisti bili u manjini, oni su nakon toga perioda pa sve do danas, postali svi, bez izuzetka, ekstremisti Gulat. To priznaje njihov najveći

poznavaoc kritike Tradicije (Ajatulah el-Mamkani) u svim bijografijama ekstremnih ši'ita. U svakom poglavlju svog velikog djela on ističe *da ono po čemu su stari pripadnici ši'izma bili ekstremisti postaje sada obaveza za sve pripadnike imamita, i sastavni dio njihova mezheba.* Prema tome, ekstremizam po kome su se ismailiti razlikovali od imamita postao je podjednako obilježje i jednih i drugih s izuzetkom ličnosti imama koje oni stavljaju na prvo mjesto, postavljajući ih na viši stupanj od samog Vjerovjesnikova za kog su imamiti, po riječima Muhammeda el-Ištijanija, tražili da se ispita pitanje neprihvatanja njegovih vjerodostojnih hadisa-riječi u vezi sa stvarima Nevidljivog (Gajb) kao što su pitanja stvaranja Nebesa i Zemlje, opis Dženneta i vatre. Dok oni, istovremeno, pripisuju svojim imamima i izmišljenom dvanaestom imamu, stvari koje ih uzdižu iznad ljudi i poslanika i stavljaju na rang grčkih božanstava.

Nemogućnost približavanja između muslimana i šiitskih grupacija dolazi zbog njihovih razlika od ostalih muslimana u osnovnim učenjima kao što to priznaje i obznanjuje Nasr et-Tusi, zatim potvrđuju Ni'metullah el-Musevi i Bakir el-Havansari, odnosno to potvrđuje, svaki pripadnik ši'izma. Ako je to bilo tako u vrijeme Nasra et-Tusija, to razilaženje u temljnim učenjima je od vremena Bakira el-Medžlisija do danas postalo još veće a neprijateljstvo jače i žešće.

Sami ši'iti ne žele približavanje nego žele širenje svog mezheba

Nema sumnje da ši'iti imamije ne žele približavanje, pa se s toga oni žrtvuju i ulažu sva raspoloživa sredstva i napore na polju širenja ideje o zbližavanju među nama i na našim sunijskim prostorima i u našim centrima, a odbijaju to i

zabranjuju da se podigne ni glas ili napravi bilo kakav korak u cilju sunitsko-ši'itskog zbližavanja u ši'itskim zemljama ili da se vidi bilo kakav trag toga u njihovim znanstvenim institucijama. Zato je poziv na približavanje ostao jednostran kao što smo to naveli i činjenicama potkrijepili na početku ove studije, tako da je to bilo i ostalo poput električnih žica gdje se negativni pol ne sastaje sa pozitivnim, niti, pak, pozitivni sa negativnim. Tako će svaki posao biti uzaludan kao što je uzaludna dječija igra, sve dok ši'iti ne odustanu od proklinjanja Ebu Bekra i Omera, odnosno, od odricanja i negiranja svega što nije ši'itsko, od vremena smrti Vjerovjesnika s.a.v.s. do Sudnjega dana, odnosno, dok se ši'iti ne odreknu da uzdižu dobre imame Ali Bejta iznad stupnja ljudi, na stupanj grčkih božanstava. Jer, sve ovo je protivno Islamu i direktni je napad na Allahovu vjeru, i pokušaj skretanja ove vjere sa puta kojim je usmjerio donosilac i utemeljitelj islamskog šerijata Vjerovjesnik s.a.v.s. i njegovi ashabi među kojim je i Alija r.a. i njegovi sinovi. Ukoliko ši'iti ne napuste ovakav odnos koji je zasnovan na mržnji prema Islamu, islamskim učenjima i povijesti, oni će, sa svojim suprotnim i iskrivljenim učenjima Islama, ostati izolirani i odbačeni od svih muslimana.

Postoji jedna činjenica na koju smo u ovom tekstu ovako ukazali, a to je, da se komunizam infiltrirao u Iraku, a posredstvom partije Tudeh i u Iranu daleko više nego u druge dijelove islamskog svijeta kao čudo ši'izma. U ove dvije zemlje komunisti su, uglavnom, bivši pripadnici ši'izma koji su vidjevši da je ši'izam prepun legendi, fantazija i nepojmljivih laži, tako da su se priključili u komunističke organizacije koje su ih uspjele pridobiti sa razumnijom misijom koja nudi djela na različitim jezicima zasnovana na naučnim osnovama ekonomije, privrede, sociologije i drugih znanosti.

Da su oni poznavali izvorni Islam i njegovu suštini, da su ga spoznali ispravno mimo ši'itske neispravne spoznaje, to bi ih sačuvalo od pada u ovu provaliju nevjerstva i sekularizma.

Smutnja i iskušenje Babizma

Kada je u Iranu, prije više od sto godina, došlo do pojave babizma, Ali Muhammed Širazi tvrdio je, kako je on prethodnik (bab) Mehdija, a zatim poslije kratkog vremena unaprijedio je sebe i prozvao se očekivanim Mehdijem. On je imao veliki broj sljedbenika među iranskim ši'itima. Tada je Iranska vlada donijela odluku da ga protjera u Azerbejdžan u kome su živjeli suniti hanefijskog mezheba koji su imuni od zapadanje i vjerovanja u izmišljotine i legende poput ovih izvedenih iz šiitskih korijena što je olakšavalo zavođenje ši'ita i prihvatanje babizma. Oni ga nisu protjerali u neku ši'itsku sredinu budući da su šiiti, po prirodi stvari, bili skloni prihvatanju ovih izmišljotina. Međutim, i pored toga mnogi od njih su postali sljedbenici ovog lažnog poroka tako da se njegov djelokrug bio počeo veoma brzo širiti.

Stoga, kao što su ši'itske legende bili uzrokom širenja njima sličnih, babaijskih i behaijskih legendi u prošlom stoljeću, one su, isto tako, danas, bile osnov reakcije obrazovanih ši'ita koji su se probudili iz ovih lažnih vjerovanja koje razumnim ljudima ne priliče, prihvatajući komunizam i druge sekularističke ideologije koje su ih širokih ruku prihvatile. Tako je komunizam u Iraku i Iranu imao više pristalica nego u svim drugim islamskim sunitskim zemljama.

S ovim završavamo naše izlaganje o ši'izmu ukazjući na smjernice i upute Allaha i Njegovog Poslanika muslimanima bilo da se radi o visoko obrzovanim, srednje obrazovanim ili masama u opšte. Uzvišeni Allah će zasigurno sačuvati Svoju vjeru, Svoje sljedbenike i naše islamsko biće od destrukcije i spletki naših neprijatelja do Dana Sudnjeg.

Osnovne razlike između akideta sunija i ši'ta

Kur'an časni

Kod sunija:

Svi pripadnici Ehli Suneta su saglasni da je Kur'an vjerodostojno prenešen i da je sačuvan od bilo kakvog dodavanja ili oduzimanja i da se on razumijeva na osnovu gramatičkih pravila arapskog jezika. Oni vjeruju u svaki njegov harf i vjeruju da je on Allahov dž.š. govor koji nije nastao i koji nije stvoren i da neistina nikako do njega ne može doprijeti. I on-Kur'an je prvi izvor cjelokupnog akideta muslimana i načina njihovog ponašanja.

Kod ši'ita:

Pojedini od njih sumnjaju u njegovu vjerodostojnost[43] a ako se određeni Kur'anski ajet sukobljava sa bilo čime od njihovog ubjeđenja oni ga na čudan način tumače kako bi ga uskladili sa svojim uvjerenjima. Zbog toga su nazvani "Mute'evvile", i veoma mnogo vole da spominju razlike koje su se pojavile prilikom sabiranja i zapisivanja Kur'ana, i ističu izreke svojih imama koje se nalaze u njihovim izvorima na koje se oni oslanjaju.

---

[43] **Međutim, mnogi od njih to negiraju i nemoguće je suditi o njihovim pravim ubjeđenjima zato što oni upotrebljavaju "tekijje" - dozvoljavaju laž i prikrivanje istine ukoliko je to u interesu njihove vjere.**

Hadis

Kod Sunija:

Hadis je kod sunija drugi izvor Islama i tumač Kur'ana, i po njima nije dozvoljeno raditi suprotno ni jednom hadisu koji se vjerodostojno prenosi od Poslanika s.a.v.s. Po pitanju ocjene vjerodostojnosti hadisa koriste se poznata pravila koja su odredili islamski alimi, najveći stručnjaci u nauci poznatoj pod imenom "Mustalehul hadis". Na osnovu tih pravila se proučava lanac prenosioca bez ikakve razlike između muškarca i žene, jedini kriterij je svjedočanstvo pravednih ljudi (po islamskim kriterijima) o njihovoj iskrenosti. Za svakog raviju (prenosioca) se zna kada je živio, broj vjerodostojnih hadisa koje je on prenio i broj hadisa koje prenosi a koji nisu zadovoljili ustanovljene kriterije. Sve se to sakupilo kao rezultat najvećeg naučnog truda u historiji uopće. Hadis se ne prihvata od onoga koji nije iskren ili od nepoznatog prenosioca, jer je to velika obaveza i emanet koji su iznad svih tih relacija nacionalne i mezhepske pripadnosti.

Kod Ši'ita:

Oni priznaju samo hadise koji se pripisuju porodici Poslanika s.a.v.s. i poneke hadise pojedinaca od ashaba koji su bili sa Alijinu r.a. stranu u njegovim političkim sukobima, a sve što je mimo toga odbacuju. Oni, uopće ne pridaju važnost vjerodostojnosti seneda (lanca prenosioca), niti u tome koriste naučnu metodu. Oni veoma često kažu, na primjer: "Prenosi se od Muhammeda bin Isma'ila koji prenosi od nekih naših ashaba koji, opet, prenose od jednog čovjeka da je rekao..." Njihove knjige su prepune desetine hiljada hadisa čiju vjerodostojnost je nemoguće utvrditi. A oni su na njima sagradili svoju vjeru. Na taj način su oni zanijekali više od tri

četvrtine hadisa Poslanika s.a.v.s, i ovo je jedna od najvažnijih tačaka razlaza između njih i ostalih muslimana.

Ashabi

Kod Sunnija:

Sunnije cijene i poštuju sve ashabe i prilikom spomena bilo kojeg od njih kažu: "Radijallahu 'anhu" (Allah bio zadovoljan s njim). A nesuglasice koje se među njima desile shvataju kao njihov lični idžtihad koji su uradili sa najboljom namjerom i to je stvar prošlosti. Nama nije dozvoljeno da na osnovu njih gradimo mržnju koja će se protezati na buduće generacije. Naprotiv, o njima je Allah dž.š. kazao bolje nego o bilo kakvoj drugoj skupini ljudi i na više mjesta u Kur'anu ih pohvalio. Neke od njih je pojedinačno odbranio od optužbi koje su im bile pripisivane, te poslije svega toga nikome nije dozvoljeno da ih za bilo što optužuje niti u tome ima bilo kakve koristi.

Kod Ši'ita:

Oni smatraju da su se ashabi odmetnuli i postali nevjernici nakon smrti Poslanika s.a.v.s. izuzev manjine njih čiji broj ne prelazi broj prstiju na rukama. Oni Aliji r.a. pripisuju posebno mjesto. Jedni smatraju da je Poslanik s.a.v.s. još za svoga života oporučio da ga on naslijedi nakon njegove smrti, drugi ga smatraju poslanikom, a treći bogom. I na muslimane gledaju shodno njihovom odnosu prema Aliji r.a. Pa onaj ko je izabran za halifu prije njega je zalim ili kafir, a onaj ko se nije složio sa njime u njegovim stavovima je zalim ili kafir ili fasik. Isti je slučaj i sa onima koji se nisu složili sa njegovim potomcima. Zbog toga su stvorili veliku prepreku

neprijateljstva i potvore u istoriji Islama i ši'izam postaje idejnim pravcem koji gaji ove štetne tendencije kroz generacije i generacije.

Tewhid - vjerovanje u Allahovu jednoću

Kod Sunnija:

Vjeruju da je Allah jedan i svemoguć, da mu niko nije ravan niti sličan niti postoji posrednik između Njega i Njegovih robova. Vjeruju u sva ajeta koja govore o Njegovim svojstvima bez ikakvog iskrivljivanja njihovih značenja ili negiranja bilo šta od njih, ili poređenja sa ljudskim osobinama (*"Njemu ništa nije slično").* Da je On poslao poslanike koje je zadužio da dostave Njegovu objavu, što su oni učinili bez tajenja bilo čega od nje. Vjeruju da samo Allah dž.š. zna gajb-nevidljivo. Da je zauzimanje kod Njega uslovljeno (*"Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova"* i da se dova, zavjet, klanje žrtve, i molba ne upućuje nikom drugom sem Njemu dž.š. I da bilo šta od toga nije dozvoljeno uputiti bilo kome drugom. Da samo On posjeduje dobro i zlo i da niko pored Njega ništa ne posjeduje i ne može uraditi, bio on živ ili mrtav i da su svim stvorenjima potrebne Njegove blagodati i milosti. Spoznaja Allaha dž.š. je, kod njih obavezna šerijatom pomoću Allahovih dž.š. znakova i znamenja prije razuma koji individualnim putem može da i ne stigne do istine i upute. A nakon toga čovjek razmišlja svojim razumom kako bi bio sigurniji i postojaniji u svojoj vjeri.

Kod Ši'ita:

Oni vjeruju u Allaha dž.š. i da je On jedan, ali oni to svoje ubjeđenje miješaju sa pojedinim stvarima koje su širk. Oni

prizivaju Allahova stvorenja i upućuju dove ljudima mimo Njega i govore: "O Alija, o Husejne, o Zejneb" i sl. Daju zavjet i kolju kurbane u ime drugih mimo Allaha. Traže od umrlih da im ispune njihove želje i oni imaju dosta dova i kasida koje to potvrđuju. Oni sve to smatraju ibadetom i vjeruju da su njihovi imami nepogrešivi, da oni znaju gajb i da oni imaju utjecaja na kretanja u svemiru. Ši'iti su inovirali tesavuf kako bi ova iskrivljena shvatanja zasadili i među sljedbenike sunizma. Oni tvrde da evlije, kutbovi-autoritativne ličnosti i ehli bejt imaju posebnu moć. Oni su svojim sljedbenicima potvrdili postojanje staleža u vjeri i da se ta odlika prenosi na njihovu djecu nasljedstvom. Sve to nema nikakve osnove u vjeri. Spoznaja Allaha dž.š. je po njima razumska obaveza a ne šerijatska i ono što je došlo u Kur'anu je samo potvrda zaključka razuma, i ništa novo razumu nepoznato.

Ru'jetullah - viđenje Allaha dž.š.

Kod Sunnija:

Viđenje Allaha dž.š. je moguće samo na Ahiretu, jer Allah dž.š. kaže: "*Tog dana će neka lica blistava biti, u Gospodara svoga će gledati.*"(El-Kijame, 22.)

Kod Ši'ita:

Nije moguće vidjeti Allaha dž.š. ni na ovom ni na budućem svijetu.

Gajb

Kod Sunnija:

Jedino Uzvišeni Allah zna gajb-nevidljivo, a nekim od poslanika je otkrio ponešto od gajba, kao što je to učinio sa Muhammedom s.a.v.s. iz posebnih razloga za to. Veli Uzvišeni:" ***Drugi znaju samo onoliko koliko On želi*** ." (El-Bekare, 255.)

Kod Ši'ita:

Oni tvrde da gajb mogu znati samo njihovi imami i kažu da poslanik ne može i nema pravo obavijestiti o bilo čemu od gajba. Zbog toga neki od njih pripisuju božanstvo njihovim imamima.

Porodica Poslanika s.a.v.s. (Ali Resul)

Kod Sunnija:

U Ali Resul po većini islamske uleme spadaju svi njegovi sljedbenici koji ga dosljedno slijede u vjeri Islamu. Neki smatraju da su to samo muttekije-bogobojazni od njegovog ummeta, a drugi opet smatraju da su oni njegova rodbina vjernici iz potomstva Beni Hašim i Beni 'Abdul Muttalib.

Kod Ši'ita:

Po njima se u porodicu Poslanika s.a.v.s. ubraja samo njegov zet Alija r.a. i samo pojedini njegovi potomci i njihova djeca i unuci poslije njih.

Šerijat i Hakikat

Kod Sunnija:

Sunnije smatraju da je šerijat ujedno i hakikat, i da Poslanik s.a.v.s. nije ništa sakrio od svog ummeta. Da nije ostavio ništa od dobra, a da nas na njega nije uputio, niti bilo šta od zla, a da nas na njega nije upozorio. A Allah dž.š. kaže: "*Danas sam vam upotpunio vašu vjeru*"[44], a znamo da su izvori vjere Kur'an i Sunnet, te oni nisu u potrebi ni za kakvom dopunom. Način rada, ibadeta i komuniciranja sa Allahom dž.š. je potpuno jasan i nije potrebno nikakvo posredništvo. A jedino Allah dž.š. zna pravu istinu (hakikat) o robovima (stanje njihova srca) i niko od njih to nije u stanju saznati. Od svakog čovjeka se prima i odbija tj. prihvata i odbija mišljenje, osim Poslanika s.a.v.s. koji je sačuvan od grijeha i jedino smo od njega dužni prihvatiti sve što kaže u stvarima vjere.

Kod Ši'ita:

Oni smatraju da Šerijat predstavlja propise sa kojima je došao Poslanik s.a.v.s. i da se oni odnose samo na običan narod i neuke ljude. A hakikat ili posebno znanje o Allahu dž.š. ne poznaje niko osim imama Ehli bejta (jedan dio porodice Poslanika s.a.v.s.) i oni znanje o hakikatu zadobijaju nasljedno, sa generacije na generaciju, i ono ostaje tajnom kod njih. Oni vjeruju da su njihovi imami nepogrešivi i da sve što čine ili kažu predstavlja zakon-šerijat, da je sve što oni čine dozvoljeno i da se veza sa Allahom ne može uspostaviti izuzev preko posrednika (preko njihovih imama). Stoga oni olahko svoje imame nazivaju titulama u kojima je primjetno pretjerivanje, kao što je poznato da kažu: Velijjullah (Allahov

---

44 Sura El-Maide: 3 ajet.

miljenik), Babullah (Allahova vrata), El-Ma'sum (Nepogrešivi), Hudždžetullah (Allahov dokaz) i sl.

Fikh

Kod Sunnija:

Sunnije se precizno pridržavaju propisa Kur'ana. Te propise pojašnjavaju riječi i djela Poslanika s.a.v.s. koja se jednim imenom nazivaju Sunnet, zatim riječi ashaba i tabi'ina koje se uzimaju mjerodavne zato što su oni vremenski najbliži Poslaniku s.a.v.s. i što su bili najdosljedniji i najustrajniji u podnošenju svih iskušenja zajedno s njim.

Niko nema pravo da bilo što uvodi u ovu vjeru nakon što ju je Uzvišeni Allah upotpunio. A po pitanju detaljnijeg razumjevanja, rješenja novonastalih problema i vaganja većeg interesa, konsultuje se pouzdana muslimanska ulema i njihovo mišljenje se prihvata samo ako je u granicama Kur'ana i Sunneta.

Kod Ši'ita:

Oni se oslanjaju na svoje posebne izvore koje pripisuju svojim imamima (koje su poimenice i pojedinačno odredili i imenovali) i u kojima su na poseban način protumačili pojedina Kur'anska ajeta i svjesno napisali ono, čime su uradili suprotno većini islamskog ummeta. Oni smatraju da njihovi nepogriješivi imami mudžtehidi imaju pravo na uvođenje novih propisa, kao što su to uradili sa sljedećim stvarima:

a) Ezan i njegov tekst, vrijeme i način obavljaja namaza.

b) Vrijeme posta i mršenja.

c) Hadžski obredi i način posjete Medini.

d) Pojedini propisi vezani za zekat i način njegove raspodjele i utroška.

e) Nasljedno pravo.

Oni uvijek nastoje da rade suprotno Ehli Sunnetu i da povećavaju polje i oblike različitosti sa njima

El-Vela'

Kod Sunnija:

El-Vela' je potpuna pokornost, i Ehli sunnet smatra da se vela u tom smislu može dati samo Allahovom Poslaniku s.a.v.s. jer Allah dž.š. kaže: "*Ko se pokori Resulu pokorio se je i Allahu.*"[45] A što se tiče ostalih ljudi njima se može biti pokoran samo u skladu sa šerijatskim pravilom: "*Nema pokornosti stvorenju u nepokornosti Stvoritelju.*"(Hadis)

Kod Ši'ita:

Oni El-Vela' smatraju temeljem imana-vjerovanja i pod njim misle na vjerovanje u dvanaest njihovih imama između kojih je dvanaesti nestao u jednoj pećini u Iraku gdje ga čekaju da se pojavi. Po njihovom ubjeđenju onaj koji nije dao svoj vela' Ali bejtu za njega se ne može kazati da je vjernik, i za njime se ne klanja namaz, niti mu se može dati zekat, nego mu se može dati samo od obična (neobavezna) sadaka kao i svakom drugom kafiru.

---

[45] Sura En-Nisa : 80. ajet.

Et-Tekijje

Kod Sunnija:

Tekijje je da čovjek kaže suprotno onome što misli da bi se sačuvao zla. Kod Sunnija muslimanu nije dozvoljeno da vara druge muslimane svojim riječima ili svojom vještinom, jer je Poslanik s.a.v.s. rekao: "*Ko nas vara nije od nas*". Tekijje nije dozvoljena osim prema nevjernicima, neprijateljima vjere, i samo za vrijeme rata, jer rat je varka. Musliman je dužan da bude iskren i hrabar u istini i da se ne pretvara niti laže ili vara. Dužan je da savjetuje i upućuje na dobro i da odvraća od zla.

Kod Ši'ita:

Oni, iako ih je više sekti, tekijje smatraju farzom bez kojeg njihov mezheb ne bi mogao postojati. Oni svoje sljedbenike podučavaju tekijji tajno i javno i po njoj postupaju, naročito ako se nađu u teškim uslovima. Prenaglašeno i otvoreno hvale one koje smatraju nevjernicima i koje po njihovom vjerovanju treba pobiti i uništiti. A nevjernikom smatraju svakog onoga ko nije sljedbenik njihovog mezheba tj. ši'izma. Kod njih "Cilj opravdava sredstvo" i oni dozvoljavaju svaku vrstu laži, obmane i varke.[46]

---

[46] Oni prenose od svojih imama da su rekli: "Et-Tekijje je moja vjera i vjera mojih otaca". "Ko nema tekijje nema ni vjere". U knjizi pod naslovom "Islam je put ka sreći i miru" koja je jedna od njihovih priznatih knjiga, na strani 109. stoji: "Ako se punoljetan šerijatski obavezan čovjek nađe u situaciji da pretrpi štetu na sebi ili svom imetku, ili u javnom redu i miru, on je dužan da ostavi naređivanje dobra i odvraćanje od zla. Ovaj propis je poseban za ši'ite i naziva se "Tekijje". Iz navedenog se jasno vidi da ove riječi niječu obaveznost džihada i da su suprotne Allahovim dž.š. riječima.

Imamet i upravljanje državom

Kod Sunnija:

Državom upravlja halifa kojeg biraju muslimani. Uslov za halifu je da dotična osoba bude sposobna i podobna za takvu obavezu.[47] Dakle, da bude razuman, sposoban, učen, poznat po lijepom ponašanju i poštenju i da je dostojan da se prihvati takve odgovornosti. Njega biraju odgovorni među muslimanima i oni ga smjenjuju ukoliko ne bude pravedno postupao, ili ukoliko izađe iz okvira Kur'ana i Sunneta. Njemu su se dužni pokoravati svi muslimani. Vlast je kod muslimana obaveza i odgovornost, a ne počast i povlastica.

Kod Ši'ita:

Vlast je kod njih nasljedna stvar Alije r.a. i sinova Fatime r.a. iako se i oni sami razilaze po tom pitanju. Zbog ovog njihovog stava po pitanju vlasti oni nikada nisu bili odani vladaru iz spomenute loze. Pošto se njihova teorija nije ostvarila u praksi kroz historiju, kako su se oni nadali, oni su dodali još i vjerovanje u povratak, tj. da će se posljednji njihov imam, kog nazivaju El-Kaim, vratiti pred kraj ovog svijeta, kao jedan od predznaka Sudnjega dana, izaći iz poznate pećine i poklati sve njihove političke protivnike i ši'itima povratiti njihova izgubljena prava koja su im uzurpirale druge sekte kroz cijela stoljeća.

---

[47] Jedan dio Ehli sunneta uslovljava i to da mora biti od potomaka Kurejševića.

Sadržaj